

OLAT NIEUWS

Clubblad w.s.v. Ollandse Lange Afstand Tippelaars • jaargang 26 • Nr. 9 • oktober 2000

*

*ALLES OVER DE
OLAT COMMISSIES*

*

*GROOT
INTERVIEW
MET
DE TWEE UIT
BRED A*

*

*NOGMAALS DE
KEMPISCHE
WANDELDAGEN*

*

*LLANWR TYD
WELLS*

*

Ollandse Lange Afstand Tippelaars
Opgericht 23 november 1967
Aangesloten bij KNBLO - NBWB - KNAU - NFV (IVV)

OLAT-NIEUWS

ERELEDEN w.s.v. OLAT: Piet Knoester*, Theo Tromp* en Jan van de Ven****ook drager van de Cornelis van Montfort-trofee**

-◇-

**LEDEN VAN VERDIENSTE: Jan Cortenbach, Tonny en Bert de Boer,
Antoon Stoop, Henk Plasman en Ad van Asten****Voorzitter:**

Marinus van Roosmalen
Hoge Vonderstraat 7
5492 CH St.-Oedenrode
☎/ Fax 0413-475467
email: MvRoosmalen@hetnet.nl
#

Vice-voorzitter:

Theo Tromp
Daelenbroek 32
6002 VN Weert
☎0495 - 450325
fax 0495 - 450327
email: m.h.tromp@hccnet.nl
#

Secretaris:

Jeannette van Boerdonk
Mr. van de Lindenstraat 6
5469 GJ Keldonk
☎0413-211978
email: vwb@IAEHv.nl
#

Penningmeester:

Hein Lenders
Herdersveld 159
5665 JN Geldrop
#

Bestuursleden:

Toon van Wordragen
J. v. Stolbergstraat 10
6006 ZM Weert
☎0495-537775
#

Ad Verbakel

Past. Bogaertsstr. 12
5469 EZ Keldonk
☎ 0413-212161
#

Jos van den Bersselaar
Hagenkampweg Zd. 146
5615 DA Eindhoven
☎040-2524404
#

Banknummer OLAT:

13.82.11.736
t.n.v. penningmeester OLAT,
Eindhoven

Gironummer OLAT:

17.75.156
t.n.v. penningmeester OLAT,
Eindhoven

inhoud OLAT-Nieuws oktober 2000

Van de Voorzitter	4
Van de Bestuursafel	5
Wandeldiner in Zuid-Limburg op 28 oktober	
Beste Wandelvrienden	
Ledenadministratie: mutaties	6
: Onze jarigen en nog een gelukwens	
Mag ik me even voorstellen: Margriet Fischer	7
Uit onze Commissies: (AvA)	
Lange afstand-Prestatie-Snelwandelen:	9
- Clubkampioenschap	
- Newmarket uitslag	10
- Long Distance Walkers.....	
- Snelwandelagenda	
..... Goeree Overflakkee (Klaas Bakker)	11
Clubreizen:Programma	12
Weekend OLAT in Luxemburg (Toon van Wordragen)	
Wandelen op dinsdag: Nieuw winterprogramma	13
Groot interview: De Twee van Breda	14
Wandelvaria:	16
De Vierdaagse van Nijmegen (Piet Royakkers).....	
Int. Kempische Wandeldagen (Andre Loos).....	18
Geldrop en de KWD (Piet Royakkers)	19
17 ^e Kempische Wandeldagen (Coos en Henri)	20
Met Constant op-pad.....	22
Voetpadendagen in Weert (Ad van Asten).....	23
Wandelen over het Drenthepad (Piet en Janny Jansens)	24
Nog maar 11 jaar en toch al 160 km in Nijmegen (Sander Frijters).....	27
Wegwijzers (AvA)	28
Llanwrtyd Wells (Theo Tromp)	30
De Nacht van Weert (aangeboden door het VVV Weert en omstreken)	32
OLAT en andere recreatieve tochten	33
Foto voorkaft: OLAT wandelaarster aanschouwt het prachtige Wales	

Met diverse foto's van: Piet Jansens, Theo Tromp, Ad van Asten

**Ledenadministratie en
Clubreizen:**

Theo Tromp
Daelenbroek 32
6002 VN Weert
☎0495-450325 fax - 450327
m.h.tromp@hccnet.nl
gironr. 70.68.01
t.n.v. OLAT-clubreizen
Weert.

Boetiek:

Mia Dielesen
☎040-2552742
Wandelgidsen:
Francien van de Laar
☎0499-471298
Startbureau:
Jos van den Bersselaar
Parkoersen:
Ad Verbakel
Public Relations:
Toon van Wordragen

OLAT-verzorging:

Willem Schoonhen
☎ 040 - 2420422

Vierdaagse verzorging:
Regina Peters-Martens
Esther v/d Velden
Overnachting Vierdaagse
Hein Lenders
☎06-12074473
giro: 2608214

Redactie OLAT-Nieuws:

Margriet Fischer
Peter van de Ven
Ad van Asten
Redactie-adres:
Lupinelaan 27
5691 WC Son en Breugel
☎0499-473767 (ook fax)
E-mail
a.h.van.asten@hccnet.nl

OLAT COMMISSIES

Wandelwegen:

Jeannette van Boerdonk

☎0413-211978

**Mr. V/d Lindenstraat 6
5469 GJ KELDONK**

Corrie Tiersma

Els de la Parra

Marten Hogeweg

Tjeu van den Kerkhof

Toon van Wordragen

Lange afstand-Prestatie- en Snelwandelen, LPS:

Theo Tromp, coörd.

Mariet Ahlers

☎040-2926699

**Hulstbosakker 47
5625 VS EINDHOVEN**

Paul Canters

Sjef Koolen

Ad van Asten

Clubblad OLAT-Nieuws:

Ad van Asten, coörd.

☎0499-473767

**Lupinelaan 26
5691WC SON**

Peter van de Ven

Margriet Fischer

Vacant

Vacant

Clubreizen:

Theo Tromp, coörd.

☎0495-450325

**Daalenbroek 32
6002 VN WEERT**

Toon van Wordragen

Kempische Wandeldagen

Joop Wesseling vz.

Tineke de Kort

☎0492-382713

**Kempenstraat 3
5735 KD AARLE-RIXTEL**

Hein Lenders

Jos vd Bersselaar

Ad Verbakel

Marinus van Roosmalen

Jacques Smits

Martin van Riet

Van de Voorzitter

Het is weer bijna zover; ons verenigingsjaar loopt weer ten einde. Het gaat allemaal zeer snel voorbij, velen van ons zullen terug kunnen kijken op een goed jaar wat betreft het wandelen. Dit zal in het bijzonder gelden voor Sjef Koolen en Ad Verbakel, die samen te voet de 2800 km hebben overbrugd tussen hun woonplaatsen en Santiago de Compostela in Spanje. Deze pelgrimstocht is voor hen beiden goed verlopen en ze zijn alweer een paar maanden druk met wandelingen in eigen land. Voor OLAT in zijn totaal zijn we alweer begonnen aan de voorbereidingen voor onze komende Jaarvergadering. Deze zal dit jaar voor het eerst een week na onze eerste winterserietocht worden gehouden. Let dus wel op!

Ons staan nog twee belangrijke punten te regelen:

- * Het opmaken van de balans over het verenigingsjaar 1999/2000
- * De opening van het nieuwe seizoen 2000/2001

Ter afsluiting van het oude jaar zou ik allereerst iedereen, maar dan ook iedereen (ook de mensen achter de schermen) van harte willen bedanken voor hun inzet.

We mogen ons gelukkig prijzen dat we deze mensen nog hebben.

BEDANKT ALLEMAAL.

Ons resten nog op woensdag 6 september een bijeenkomst met de wandelclub Milieu 2000 te Lommel over de komende grenzeloze tocht. Ook stellen we dit jaar de wandelaars weer in de gelegenheid deel te nemen aan de Landelijke Voetpadendagen tijdens het weekend van 16 en 17 september, dit in samenwerking met AV Weert. Op zaterdag 23 september volgt dan nog de 5^e Lichtstadavond wandeling in Eindhoven. Met een afsluitende clubreis op 30 september zit ons 33^e wandelseizoen er weer op.

Als er onder de leden nog dames of heren zijn die ook wel eens iets willen doen voor de vereniging OLAT, hetzij op het inschrijfbureau - route pijlen - pijlen afhalen - meehelpen bij de verzorging tijdens wandeltochten, enz, het kan allemaal, dus pak die telefoon of schrijf naar:

Toon van Wordragen, J. v. Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert. ☎ 0495-537775

Wij rekenen op uw hulp. DANK U

Tot volgende keer.

M v Roosmalen

Redactie en Samenstelling:

Ad van Asten,
Peter van de Ven,
Margriet Fischer.

Druk: A.L.J. Niëns, Weert

Inleveren Kopij:

**Voor 15 oktober voor plaatsing in het
novembernummer (dat omstreeks 3 november
verschijnt.)**

OLAT-Nieuws verschijnt maximaal 11x per jaar.

OLAT WEBSITE

www.wandel-olat.org/

Van de bestuurstafel

Na een aantal maanden van afwezigheid nu eindelijk weer eens een berichtje vanuit het bestuur.

Alle vakantieperikelen zijn weer achter de rug, de rugzakken of koffers zijn weer uitgepakt en thuis of op het werk lijkt het of we niet weg zijn geweest.

We pakken nu de draad weer op voor het winterseizoen. We zijn bezig met de voorbereidingen voor de Lichtstadavondwandeling, als u dit leest heeft u met eigen ogen kunnen zien hoe de wandeling langs de lichtjes is geweest. Na de Lichtstadavondwandeling is het tijd voor de winterserie, de voorbereidingen daarvoor zijn alweer in volle gang. Ook voor de Grenzeloze tocht is er overleg geweest met wandelclub Milieu 2000 uit Lommel.

Op 21 oktober wonen we de halfjaarlijkse vergadering van de NBWB bij.

Op 25 november is er de Algemene Ledenvergadering, vooral voor onze penningmeester altijd weer een hele klus om alle cijfertjes kloppend op een rijtje te hebben, met daarbij de begroting voor 2001.

Sinds kort is er weer een commissie wandelwegen actief binnen OLAT, waarvan ondergetekende het secretariaat op zich zal nemen, meer info hierover in deze uitgave. Eén van de eerste taken van deze commissie is het herzien van het Hertog Hendrikpad, rondom Eindhoven.

Tot volgende maand.

Jeannette

Zaterdag 28 oktober Wandelend dineren in Zuid-Limburg

In ons vorige clubblad nodigden wij u uit om u aan te melden als deelnemer aan het **Wandel Diner in Zuid-Limburg op 28 oktober aanstaande**. Die uitnodiging staat nog steeds, er hebben zich al verschillende personen aangemeld. Het is een unieke kans om elkaar al etend en pratend te leren kennen.

De wandeldag begint 's morgens in Sint-Geertruid met een aperitief, dan wandelen we ongeveer 4 kilometer en beginnen aan ons eerste gerecht: de soep. Tegen het einde van de tocht op ongeveer 20 km zullen dan alle gerechten genuttigd zijn. De finish is ook weer in Sint-Geertruid.

Als u geen eigen vervoer hebt, dan zal ik kijken of er samen gereden kan worden, uiteraard tegen een kleine vergoeding voor de chauffeurs.

De kosten voor deelname aan het wandeldiner zijn f 47,50 per persoon.

U kunt u opgeven bij Theo Tromp ☎0495-450325

Als u graag een weekend in dit zuidelijkste puntje van Nederland doorbrengt, dan kan ik ook - indien u zich tijdig hebt gemeld - uw overnachting boeken van vrijdagavond t/m zondag in Tergracht. We zullen dan ook op zondagochtend nog een wandeling maken en na afloop van het wandeldiner kunnen we nog even een bezoekje brengen aan Valkenburg. **Theo Tromp**

Beste wandelvrienden

Jammer genoeg was ik net te laat voor het indienen van een terugblik op de KWD, alsnog een nabeschouwing:

Inmiddels, 10 augustus (nu zelfs september!) ben ik weer bezig met mijn dagelijkse werkzaamheden en ik denk terug aan het fantastische weekend van de Kempische Wandel Dagen.

Veel wandelplezier in drie dagen, met goed weer en veel wandelaars (1.630), een succes dus.

Zelf heb ik gezien dat zowel wandelaars als medewerkers met veel genoegen bij dit weekend in Geldrop geweest zijn. Wat hebben we genoten!

Als voorzitter zeg ik u toe, dat volgend jaar de KWD minimaal zo plezierig zal zijn en opnieuw met ons aller inbreng goed georganiseerd.

Rest mij u te bedanken voor uw komst en mijn collega's uit het comité, het bestuur van OLAT en alle medewerkers/sters te bedanken voor de hulp en ondersteuning tijdens deze 3 dagen.

Ik zie u allen graag in 2001 in Geldrop.

Joop Wesseling

Voorzitter Comité Internationale Kempische Wandel Dagen.

LEDENADMINISTRATIE: Daelenbroek 32, 6002 VN WEERT

☎ 0495-450325 Fax 0495-450327 e-mail m.h.tromp@hccnet.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht U bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij U dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting tijdens de tochten is het noodzakelijk uw

lidmaatschapskaart te tonen bij het startbureau.

Door: Theo Tromp

Aangenomen:

Jan Houtepen Tilburg; Ton Iersel-van Oomens Udenhout; Marcella Creemers Eindhoven; Hennij van der Haring Oisterwijk; Riet Kelders Boxtel; Jan Stevens Gassel; Maria van Eijk Liessel; C. Jansen Borculo; Henk Vink Schelluinen; Jan Kvaestad Sandnes; Marjan de Knecht Veenendaal; Theo Blokx Empel; Rein Arnold Den Haag; Hans van Ginkel Best; Alie Houthuyzen Den Haag; Peter Sanders Mierlo; Bob Hoedt Valkenswaard; Robert van der Leest Oss; Lambert Lieferring Eindhoven; Marjan van Munster Den Bosch; Liedeke Verhagen Den Bosch.

Adreswijziging:

Jan Malipaard Sluispad 12, 4328 BL Burgh Haamstede
Wim van de Wal De Reijnenburg 132, 5501 LE Veldhoven

Wijziging:

Jan Warrink is Liendenlaan 217 4006 CH Tiel

Aanmeldingen:

Arie Timmermans	Hertensprong 3	5646 BD Eindhoven.	Geb. datum 23-3-1950
Norg Wijkman	Scottlaan 100	5625 RC Eindhoven.	Geb. datum 3-7-1943
Cindy van Woudenberg	Chamonixlaan 25	5627 LX Eindhoven.	
Arie van Veen	Broekweg 24	2235 BK Valkenburg (ZH)	Geb. datum 10-12-1929
Henny van Roonwijk	Irenestraat 15	6641 CN Beuningen	
Ton Delsink	Het Verzet 1-A	7121 XA Aalten.	Geb. datum 26-2-1953
Ineke Delsink	Het Verzet 1-A	7121 XA Aalten.	Geb. datum 4-1-1952
Robbin Delsink	Het Verzet 1-A	7121 XA Aalten,	Geb. datum 11-4-1989
Peter van Dijk	Frans Halsstraat 43	5062 LS Oisterwijk	
Stefan Gauer	Lüttringhauserstrasse 36	D-51103 Köln.	Geb. datum 29-12-1963

Opzeggingen:

Carry Heyke uit Den Haag, Lenny Notermans uit Eindhoven, Will Graafland uit Hellevoetsluis, Yvonne Mikkers uit Heeze, Klaus H. Weber uit Bohmte D.

ONZE HARTELIJKE GELUKWENSEN GAAN NAAR TOOS VAN DE WIEL en ANDRE GEERTS

Deze twee OLAT Leden bekenden van onze clubreizen en André ook als vrijwilliger bij de verzorging in Nijmegen en als pijler van OLAT-routes zijn tijdens hun vakantie reis in Amerika op 13 september j.l. in Las Vegas in het huwelijk getreden.

Het huisje van hun eerdere O-lat relatie blijft: Venbergsemolen 143, 5612 DZ Eindhoven

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

Oktober

11	Jan van den Boomen	Eersel	25	Matheu Niessen	Weert
11	Hans Promper	Helmond	26	Jan Philipsen	Best
13	Francien van Berkel	Erp	27	Piet Mathijsen	Eindhoven
14	Will Graafland	Hellevoetsluis	27	Johan Royakkers	Valkenswaard
14	Anja van de Rijt	St.-Oedenrode	27	Doortje Kessels-van Oort	Boekel
15	Jan Slagboom	Son	29	Hemmo Jager	Eindhoven
17	Andre Heusdens	Eindhoven	30	Piet van Petten	Goudswaard
18	Ingrid Kastelijn	Geldrop	31	Lia Laros	Waalwijk
19	Wineke van der Velden	Geldrop	31	Bart de Jong	Oisterwijk
20	Maria v. Sleuwen-v.d.Tillaar	Boekel	31	Jan van 't Hof	Eindhoven
21	Maria van Hoek	Mierlo			
21	Kees Lambregts	Etten Leur	November		
21	Sander Frijters	Klundert	1	Joop Brochard	's Hertogenbosch
23	Riek Fiers	Eindhoven	1	Jan Vermeulen	Son
23	Jeroen de Vries	Eindhoven	1	Trudy Taal	's Gravenhage
23	Ben Schellekens	Veldhoven	2	Karin Schuurman	St.-Oedenrode
			2	Martha Rodenburg-Glorie	St.-Oedenrode

2	Wim van Brakel	Geldrop	10	Netty van de Berg	Weert
2	Piet D'Haens	Bergeijk	11	Afra Groot	Helmond
3	Gonny Aarts-v. d. Ven	Eindhoven	12	Wim Gevers	's Hertogenbosch
5	Piet Timmermans	Eersel	12	Toos de Rooij	Breda
6	Henriette Verspagen	Weert	13	Toos v. Oorschot-v.d. Westelaken	St-Oedenrode
6	Wendy van der Heijde-Rossmalen	Eindhoven	14	Astrid Vernie	Maasbracht
8	Ron van Dijk	Deurne	14	Ans Bouwe-van de Pol	Erp
8	Theo Gijzen	Eindhoven	14	Rudy Crolla	Nuenen
8	Line Janssen	Uden	15	An Klarenbeek	Raamsdonksveer
9	Dick Verhagen	's Gravenhage	15	Wim van de Wal	Weert
10	Truus Mathijsen	Eindhoven	15	Maria Jesserum	Boxtel

Mag ik mij even voorstellen,

Op verzoek van mijn hoofdredacteur (wat klinkt dat chique) ga ik -

Margriet Fischer- hieronder het een en ander over mezelf vertellen.

Geboren in Zoetermeer als negende in een rij van elf kinderen werd ik al vroeg door mijn vader meegesleept op allerlei wandeltochten. Ik kan jullie wel vertellen dat mijn liefde voor de wandelsport niet in die periode ontstaan is.

Sinds ongeveer 10 jaar heb ik daarvan de genoegens pas ontdekt, en mijn eigen weerzin nog levendig in gedachten, heb ik mijn eigen kinderen altijd de keus gelaten: meegaan of thuisblijven. Gelukkig hebben alle vier de dochters, vooral tijdens de vakantie, wel zin in een stevige tocht.

Voorwaarde daarbij is dat het wel een beetje spectaculair moet zijn zodat vooral wandelparadijzen als de Ardennen en de Pyreneeën in ons gezin favoriet zijn als er gewandeld gaat worden.

Wat betreft mijn bijdrage aan het OLAT-Nieuws kan ik vermelden dat ik het

wel leuk vind om een verslag te schrijven van een wandeltocht, direct na afloop, als ik er nog helemaal vol van ben.

Kranten en tijdschriften lees ik altijd met de schaar in mijn hand, zodat ik leuke stukjes meteen eruit kan halen, en als ik fouten tegenkom wil ik direct met een rode pen gaan verbeteren.

Ik hoop jullie allemaal te ontmoeten op een OLAT-tocht, winterseries zijn bij mij favoriet.

UIT ONZE COMMISSIES:

In de colofon bij het Voorwoord hebt u kunnen zien dat zowat al onze commissies weer op volle sterkte kunnen opereren. Alleen de bezetting van de commissie Clubblad OLAT-Nieuws is nog niet compleet. Ik zal iets nader ingaan op de samenstelling en nieuwtjes uit deze commissie. Graag wil ik voor de toekomst verwezenlijkt zien dat wij als OLAT en geïnteresseerden nader via de commissierubrieken op de hoogte worden gehouden van het reilen en zeilen van deze groepjes enthousiastelingen:

AvA

WANDELWEGEN:

Vanaf begin jaren tachtig is OLAT actief op wandelwegen gebied. Bekende namen uit die tijd: Theo Tromp, Piet Knoester, Alex Wijsman, Walter Stadhouders, Wim van de Wal en later ook Toon Vissers. Waarschijnlijk omdat de Stichting LAW en onlangs het Wandelplatform meer en meer aan de weg gingen timmeren en daarnaast ook de twee grote wandelorganisaties sterk participeerden, raakte wandelwegen bij OLAT enigszins in de vergetelheid. OLAT heeft wandelwegen evenwel nooit losgelaten en op gezette tijden hoorden we over het Graaf van Hornepad, het Hertog Hendrikpad, Visserspad, Graaf Floris V-pad en Peellandpad. Allemaal paden met een OLAT keurmerk.

Veel OLAT vrijwilligers werken aan de ontwikkeling en onderhoud van deze wandelwegen.

Visserspad, Floris V-pad en Peellandpad staan thans onder beheer van het Wandelplatform. De twee eerste paden zijn onlangs in vernieuwde opmaak verschenen en het zal ook geen jaren meer duren of het Peellandpad (Toon Vissers en Ad Verbakel) zien we als herboren terug. De oorspronkelijke OLAT-paden: **Oeverloperpad** en de **Tiendweg** zijn als deelstukken opgenomen in de LAW 6

Het Graaf van Hornepad werd in 1999 geheel gerenoveerd en opengesteld als toeristische attractie van de streek VVV te Weert. Momenteel wordt door een actieve groep van 6 vrijwilligers gewerkt aan een visa-versa beschrijving en markering.

Het Hertog Hendrikpad nabij Eindhoven werd in 1997 gedeeltelijk gerenoveerd en herschreven. Het boekje raakt bijna uitverkocht en er is besloten om het pad in een nieuw jasje te steken en in twee richtingen te herschrijven. De realisatie is gepland op eind zomer 2001. Twee knelpunten die het afgelopen jaar opdoemden zijn thans zo goed als opgelost. Het eerste probleem lag bij de passage van het Universiteitsterrein in Eindhoven. Hier kan weer de normale route worden gevolgd zoals in de gids staat beschreven. Het andere knelpunt was de stuwbrug bij Hooidonk. Enkele organisaties hebben hier de handen ineen geslagen en er komt een nieuwe brug. Thans is men volop bezig met de bouw en de verwachting is dat e.e.a. per eind oktober gerealiseerd zal zijn. De werkgroep voor het Hertog Hendrikpad bestaat uit 10 vrijwilligers.

Het beheer en uitvoering van het Graaf van Hornepad en het Hertog Hendrikpad ligt in z'n geheel bij OLAT.

De commissie Wandelwegen is onlangs heropgericht en daarin zitten de groepsleiders van de twee OLAT-paden: Marten Hogeweg en Tjeu van den Kerkhof; een vrijwilligster van het Wandelplatform: Els de la Parra; een OLAT vrijwilligster: Corry Tiersma en twee bestuursvertegenwoordigers: Jeannette van Boerdonk als secretaris en Toon van Wordragen als administrateur.

Geslaagd op wandelwegen:

Graaf van Hornepad: nr 51 1-9-2000 Siegmar Breiksch

LANGE AFSTAND-, PRESTATIE-, EN SNELWANDELEN, LPS:

Deze commissie bestaat pas sinds maart van dit jaar en is eigenlijk een voortzetting van de snelwandelcommissie, die bij gebrek aan snelwandelaars bij OLAT geen vaste basis meer had. OLAT is van oudsher gericht op het prestatie- en lange afstandwandelen. Wij hebben gemeend in de naamsaanduiding ook het snelwandelen afzonderlijk te moeten noemen ofschoon de aanduiding prestatiewandelen ook voor onze snelwandelatleten bij wedstrijden zou volstaan. Wij mogen hierbij echter niet uit het oog verliezen dat OLAT in het verleden grote namen bij het snelwandelen heeft voortgebracht.

De commissie LPS voorziet in een wedstrijdsecretaris Mariet Ahlers zowel als in een wedstrijdleider Theo Tromp. Deze functies zijn specifiek voor wedstrijden volgens KNAU bepalingen. Natuurlijk kunnen en zullen zij ook bij uitsluitend prestatiegericht afstanden worden ingezet.

Onder de commissietaken vallen: Het organiseren in maart van de wedstrijdprestatietocht te St.-Oedenrode; De Kempenlandtocht in mei en eens in de twee jaar het Internationale Sportweekend, dat altijd op zaterdag en zondag na Hemelvaart wordt gehouden.

Naast het organiseren van deze evenementen wordt door de commissie ook een clubkampioenschap bijgehouden, waarvan de looptijd gelijk is aan die van het verenigingsjaar. Oktober tot en met september. Tijdens de jaarvergadering worden 3 categorieën gehuldigd: dames, heren en junioren. De OLAT wisselbokaal blijft in stand en wacht op de over-all-winner. Vanaf het nieuwe seizoen tellen alle lange afstanden van 80 km en meer mee, evenals snelwandelwedstrijden van 10 km en meer waarvoor vooraf staat aangekondigd dat ze ook als prestatie te wandelen zijn. Voor een serie snelwandeltochten telt uitsluitend de snelst gerealiseerde tijd per afstand vanaf 10 km mee. Buitenlandse klassiekers blijven open voor honorering.

Voor alle deelnemers geldt dat zij persoonlijk moeten melden dat ze aan een betreffende tocht hebben deelgenomen en deze tot een goed einde hebben gebracht. Omdat de meeste organisaties uitsluitend namen weergeven in uitslagenlijsten, kunnen wij onmogelijk hieruit uw naam en/of prestatie distilleren. U kunt zich melden bij:

Paul Canters ☎ 0492-543699 of **Ad van Asten ☎ 0499-473767**

Tijdens het seizoen zal regelmatig een tussenstand worden vermeld in OLAT-Nieuws. Alle tochten waarvoor punten kunnen worden gescoord worden vooraf bekend gemaakt in OLAT-Nieuws.

De commissie LPS geeft ook ondersteuning aan het jaarlijkse trainingsweekend in januari. Op 12-13-14 januari 2001 zal voor de 10e keer zo'n weekend worden georganiseerd in [vakantieboerderij 't Caves, Veneind 5, Wintelre](#)

Een heel weekend kost f 90.- (tot 18 jr. f 50.-) en één dag f 35.- (tot 18 jr. f 20.-)

Over dit weekend kunt u informatie krijgen en u aanmelden bij: Henk Plasman, Weegbree 81, 5684 JC Best

☎0499-390324 of e-mail: hplasman02@freeler.nl

Ook is het de bedoeling om aansluitend op dit trainingsweekend wekelijks een algemene training te organiseren ter voorbereiding op prestatietochten. Gegadigden hiervoor kunnen informatie krijgen van Theo Tromp.

Wij vestigen graag uw aandacht op '**De vrienden van de Gouden Klomp**' een actie om af en toe eens iets extra's te kunnen doen om zo de uitstraling van het lange afstand-, prestatie- en snelwandelen wat meer dimensie te geven.

In de commissie LPS hebben zitting: Theo Tromp als coördinator; Mariet Ahlers als secretaris; Paul Canters; Sjef Koolen en Ad van Asten.

CLUBBLAD OLAT-NIEUWS:

De wandelsportvereniging OLAT is reglementair verplicht regelmatig een clubblad uit te geven, waarin het reilen en zeilen van de vereniging openbaar wordt gesteld. Het clubblad bestaat al meer dan 25 jaar en wordt samengesteld door een redactie, die 11 keer per jaar de aangeleverde kopij bundelt tot een aantrekkelijk magazine. Momenteel bestaat de redactie uit drie personen, t.w.: Margriet Fischer, Peter van de Ven en Ad van Asten. Als u het kant en klare boekje maandelijks in uw brievenbus vindt, zijn daar veel uren intensief werken aan vooraf gegaan. Vergeet niet dat niet alleen de tekst moet worden geordend, maar ook het drukwerk (Ton Niëns) moet in privé-tijd worden verricht en wat te denken van 650 boekjes in een hoed doen en van adres voorzien (Theo en Conny). Natuurlijk gebeurt e.e.a. met moderne middelen, maar het is een repeterende klus waarvoor constante aandacht wordt geëist.

Wij moeten hierbij ook aan de toekomst denken, door het vrijwilligerswerk voor ieder van ons aantrekkelijk te laten blijven en zodoende de wandelsport vereniging OLAT op een positieve wijze naar buiten te dragen. Op het ogenblik is het zo dat geen van ons ook maar een paar weekjes vrijaf kan nemen zonder daarbij anderen extra te belasten. Telkens moeten wij ons afvra-

gen: komt een geplande vakantie wel overeen met de tijdsperiode die nodig is ter voorbereiding en samenstelling van ons clubblad. Gelukkig hoefden wij in het afgelopen niet af te rekenen met tegenslagen, maar het had gekund.

Graag zou ik bij deze dan ook een beroep willen doen op een tweetal actieve leden, die bereid zijn zitting te nemen in de commissie clubblad OLAT-Nieuws. Niet om u maandelijks te belasten met een hoop werk. Maar om een keer of vier per jaar eens bij de redactiebijeenkomsten aanwezig te zijn, om te zien hoe een en ander in zijn werk gaat, uw gedachten over het clubblad met ons te delen en indien nodig eens een keertje in te vallen als een van de redactieleden in tijdnood komt. En wie weet spreekt het redactiewerk u zo aan dat u zegt.....

U kunt contact met ons opnemen, of met het bestuur, of u spreekt ons aan tijdens de komende jaarvergadering of winterserietochten. Wij zijn er voor u, en u hopelijk ook voor ons.

CLUBREIZEN:

Ook vrijwilligerswerk dat vooral door Theo Tromp wordt gerealiseerd. Onze clubreizen naar de Ardennen of Eifel zijn populair en behoeven geen nadere toelichting. Toch is het goed te weten dat de naam en faam van de OLAT Clubreizen alleen maar kan worden gehandhaafd door de inzet van een paar OLAT-leden met de steun van het tweetal superchauffeurs: Frans en Jan van de Firma van Hoof.

KEMPISCHE WANDEL DAGEN:

Ook hier behoeft goede wijn geen krans. De Kempische Wandeldagen zijn niet meer weg te denken uit de Geldropse omgeving. Jaarlijks zijn in de vakantieperiode een 40-tal vrijwilligers drie of vier dagen in de weer om het wandelen in Geldrop en omgeving tot een toeristische attractie te maken. Dit zou niet te realiseren zijn als niet maanden vooraf het actieve comité de schouders had gezet onder al die rompslomp die bij zo'n evenement komt kijken. De achttiende uitvoering staat alweer op stapel en we wensen jullie een succesvolle voorbereiding.

WANDELLEN OP DINSDAG:

Is geen commissie in de gewone zin, maar een initiatiefgroep van een paar actieve wandelaars, die het voorbereidende werk doen voor wandelingen van maximaal 20 km, die eens in de veertien dagen op een dinsdag worden gewandeld. De tochten vertrekken op een centraal punt ergens in een dorp altijd klokslag 10 uur 's morgens. De wandelaars hoeven zich niet vooraf te melden, wel eten en drinken meebrengen, en het hondje thuislaten. De initiatiefgroep bestaat uit: Truus van Vessem, Jos Scheepers, Christiaan Koehler, Joop Krul en Theo Bouwman. De groep heeft zich inmiddels weer gebogen over het programma en ik mag u in dit boekje dan ook het nieuwe seizoensprogramma presenteren

Informatie bij: Truus ☎040-2110413 of Jos ☎0495-535848

Lange afstand-Prestatie-Snelwandelen

CLUBKAMPIOENSCHAP OLAT PER 18 SEPTEMBER 2000

Klaas Bakker	1	6790	Servee Derks	25	1045	Wim Peters	48	535
Paul Canters	2	4685	Wim v Gemert	26	1000	Rini der Kinderen	49	515
Hugo Prinsen	3	3601	Piet vd Laar	27	940	Jan Warrink	50	510
Hanny Klumpkens	4	3209	Ad v Asten	27	940	Jans v Griethuizen	51	500
Theo Klanke	5	2578	Wim vd Wittenboer	29	795	Jeanne Beex	52	480
Frits Mennen	6	2475	Sjef Koolen	30	740	Ger de Haas	52	480
Frits v Duijnhoven	6	2475	Theo v Hamond	31	710	Arie Evegroen	54	480
Huub Raymakers	8	2355	Jan v Boerdonk	31	710	Bert Timmermans	54	475
Conny Raymakers	8	2355	Ton v Dijk	32	700	Anne Radder	56	475
Andre Loos	10	2045	Theo Gijzen	33	690	Sjef v Gestel	56	460
Ad Mollen	11	1985	Bert v Rooy	33	690	Rob Keetlaer	58	460
Herman Claude	12	1820	Jan Soetens	35	675	Fred Fisser	59	400
Frances Rouppe vd Voort	13	1750	Toos vd Boom	36	635	Wim Steenbakkers	60	320
Kees Lambregts	14	1745	Cees Punselie	37	610	Caroline Vernie	61	285
Marcella Creemers	15	1700	Ben Duin	38	605	Riet Kelders	61	255
Henk Plasman	16	1570	Anton Leygraaf	39	605	Nellie vd Hofstad	61	255
Henny van Megen	17	1495	Theo Tromp	40	600	Hennie vd Haring	64	255
Ron Timmermans	18	1300	Margriet Fischer	40	600	Johan vd Hoogenhoff	65	250
Jan v Hoogeloon	19	1220	Jeannette v Boerdonk	40	600	Peter vd Ven	65	230
Gerard Meeuws	20	1215	Ad Verbakel	40	600	Peter Koolen	65	230
Piet de Ruijter	21	1197	Riet Emans	44	565	Maria v Hoek	65	230
Jan Bruel	22	1170	Henk Mikkers	44	565	Jose Schimmel	65	230
Marco Timmermans	23	1150	Louis Vernie	46	555	Jaq v Steen	65	230
Wim Brooymans	24	1080	Gerrit Legierse	46	555	Bertie Mennen	65	230

Ben Smeenk	65	230	Rien vd Rijt	74	230	Vandy v Heijningen	76	65
Arie Timmermans	65	230	Albert v Heijningen	75	175			

Clubkampioenschap

Van verschillende zijden hebben we gehoord dat het clubkampioenschap in de nieuwe opzet erg op prijs wordt gesteld. Voor ons is het ook prettig om af en toe eens iemand aan de telefoon te krijgen, die heel benieuwd is naar het tot stand komen van het puntenklassement. Eigenlijk zou ik moeten zeggen: dat is het geheim van de smid. Maar in wezen is het zo simpel als iets. We hebben in maart enige lange afstandtochten aangewezen voor het kampioenschap. Dit zijn tochten van 80 km en meer. Ook zijn een paar klassieke prestatietochten aangewezen, de winterserie snelwandeltochten van RWV en een centuriontocht in Engeland. Wandelaars die aan deze tochten hebben deelgenomen kregen hiervoor punten toegewezen, afhankelijk van zwaarte, afstand enz. Dit waren de zogenaamde bonuspunten. Daarnaast kregen de wandelaars op de lange afstand het aantal kilometers in punten toegewezen en bij twee tochten

nog iets extra's als ze binnen de 14 uur finishten.

Het grote probleem bij de registratie is dat de deelnemers vergeten ons door te geven dat ze daar of daar hebben meegedaan. Meestal hebben we wel spionnen die zich herinneren die en die daar getroffen te hebben, maar totale zekerheid hebben we niet en wij vertrouwen hierbij op het kameraadschappelijke van de wandelaar. Voor volgend jaar willen we dan ook iedereen van de lange afstandtochten oproepen zich bij een van ons te melden. Telefoonnummers staan er voldoende in OLAT-Nieuws en de contacten zijn Paul Canters en Ad van Asten.

Nu iets over deelnemers: Klaas Bakker steekt duidelijk boven iedereen uit en heeft dit jaar een grootse prestatie neergezet. Paul Canters en Hugo Prinsen noteerden mooie prestaties. Hanny Klumpkens verbaast iedereen met haar doorzettingsvermogen, speciaal haar Millenniumtocht van RWV

was indrukwekkend. Theo Klanke heeft een sterke eindspurt ingezet en nestelde zich boven de twee Fritsen. Het echtpaar Conny en Huub zien we niet vaak, zij weten echter de juiste parkoersen te vinden en scoren daar goed. De top-tien wordt afgesloten door Andre Loos uit Lelystad. Na de vakantieperiode liep Andre zowat alle Brabantse Kennedymarsen, al een prestatie op zich.

Er staat nog een weekend op het programma en dan maken wij op 12 oktober de definitieve ranglijst op. Als u uw naam niet terugvindt op de lijst of u denkt dat u een betere klassering verdient, bel ons dan even voor de 12^e oktober.

In het OLAT-Nieuws van november komt de eindstand en bij de jaarvergadering zullen de winnaars de nodige aandacht krijgen.

AvA

Captain Barclay Millennium Challenges – NEWMARKET – August 12th / 13 th 2000

Results 100 Miles

Cent.	Naam	club	tijd				
957	Marcel Dekker	RWV	19.06.57 pr	788	M. Fisher	York CIU	22.32.24
968	I. Statter	Surrey WC	19.11.12	849	C. Flint	London Vidarians	22.35.30
969	V. Kazantsev	Krok Minsk	19.45.13	898	J. Green	London Vidarians	22.44.34
735	S. Brown	Surrey WC	20.16.43	972	P. King	Belgrave Harriers	22.48.59
800	P. Pedersen	Postens MF	20.32.36	949	F. Leijtens	RWV	22.59.58
970	P. Canters	OLAT	20.53.52	973	J. Payn	Lancashire WC	23.10.10
787	D. Cox	Chelmsford AC	21.10.51	838	R. Watts	London Vidarians	23.25.15
561	A. Leermakers	AV Attilla	21.38.50	974	M. Latham	Isle of Wight AC	23.45.36
971	K. Brogger	Phoenix	21.46.30	975	D. Eldridge	Isle of Wight AC	23.45.36
938	H. Vd Knaap	RWV	22.02.59 pr	976	N. Smith	LDWA	23.46.02
912	K. Perry	Southend AC	22.15.19	977	P. Vd Kroft	RWV	23.55.27

LONG DISTANCE WALKERS

Klaas Bakker OLAT kreeg de Long Distance medaille (5 tochten boven de 105 km)

Gerrit Nederlof (LAT-RWV) werd de eerste Master Long Distance Walker (15 tochten boven de 105 km)

PROGRAMMA SNELWANDELEN

28 okt	PSV	Eindhoven	Baanwedstrijden 12.45 uur 1000 m snelwandelen; jeugd
	Inschrijven op A-	Sportpark	13.00 uur 3000 m snelwandelen; heren, veteranen, vrouwen, jeugd
	form in 2 vond aan:	Hondsheuvels,	15.00 uur 1000 m snelwandelen; pupillen
	Reinoutlaan 275	JC Dirkxpad	15.15 uur 3000 m snelwandelen; jeugd
	5665 AT Geldrop		5000 m snelwandelen; heren, veteranen, vrouwen, jeugd
5 nov	RWV	Rotterdam	1 ^e wedstrijd winterserie OOK PRESTATIE (telt mee voor OLAT Clubk.)

19 nov RWV

Rotterdam

2^e wedstrijd winterserie OOK PRESTATIE (telt mee voor OLAT Clubk.)

11^e Omloop Goeree Overflakkee (110 km)

Door Klaas Bakker

Ik heb er van gedroomd: dijken en nog eens lange, lange dijken. Slikken en strand overdag, maar ook 's nachts.

Vrijdagavond 25 augustus 19.00 uur wordt er gestart vanaf de Kaai in het centrum van Ooltgensplaat voor het gemeentehuis, vlak bij de haven.

Bij deze tocht worden op het parkoers geen tassen meegenomen door de organisatie, dus je moet zelf wat je onderweg nodig denkt te hebben, meesjouden. Het is een grote gebeurtenis hier op het voormalige eiland; iedereen die hier woont heeft wel een kennis of iemand in de familie die mee wandelt in deze éénmaal per jaar te lopen ronde over het eiland. Het is een groots opgezette sponsortocht, ooit ontstaan doordat een paar 'mafkezen' voor een weddenschap het eiland rond wandelden 'in een lange adem'. Daaruit is in de loop der jaren de stichting 'Goeree Overflakkee' ontstaan. Deze keer namen 964 wandelaars deel aan de tocht, hiervan vielen er ongeveer 300 uit. Bovendien waren er ook nog 22 estafetteteams, waarvan één team uitviel. Opvallend is dat er ook veel jongeren meedoen.

De eerste paar uren kunnen we nog enigszins zien waar we onze voeten neerzetten, later in het donker wordt het gissen en houden we het hoogste gedeelte van de dijk aan. Het is erg hobbelig, ongelijk, stoffig, het gras is tamelijk hoog, wilde gerst kleeft aan onze sokken, schapenkeutels en koeienvla's proberen we zoveel mogelijk te ontwijken.

De verzorging is uitstekend; om de 15 à 20 km een wat groter rustpunt waar thee, koffie, frisdrank, fruit en brood te verkrijgen is. Tussen deze rustposten treffen we één of twee posten waar bekertjes water voor ons klaar staan.

Na 34 km zijn we in Stellendam. Alle eilandbewoners zijn op de been op dit middernachtelijk uur, en de helft daarvan is hier in Stellendam. Door een dichte haag van aanmoedigende toe-

schouwers komen we de visafslag binnen, die voor deze speciale gelegenheid is afgehuurd. Meteen bij binnenkomst krijgen we een warme maaltijd in onze handen gedrukt. Deze bestaat uit: pasta, tomatensaus met geraspte kaas, een slaatje, een banaan, yoghurt en koffie of thee.

Om 00.18 uur mogen we dan weer vertrekken. We gaan nu de kop van het eiland rond. Eerst lopen we over fietspaden door de duinen en dan gaan we het strand op. Al van verre zien we de vuurtoren die we straks zullen passeren. Er staat een vrij harde koude wind, die we tot nu toe in de rug hebben, maar straks - aan de andere kant van het eiland - tegen zullen krijgen. Het is een heldere maanloze nacht, met een prachtige sterrenhemel. Hier is weinig luchtvervuiling, dus kunnen we zelfs de melkweg ook weer eens zien.

Tijdens de nachtelijke uren is het op het strand uitkijken geblazen. Er zijn gaten gegraven, overblijfselen van zandkastelen, grachten en afwateringskanaaltjes. Er zijn zachte gedeelten, waar je tot je enkels wegzakt, slibberige kleiachtige stukken en kwallen, die zilverachtig oplichten door het zwaailicht van de vuurtoren.

Na ongeveer 8 km door dit gebied struinen, ben ik er toch weer heelhuids van af gekomen. Mijn wandelmaat Joop Wissink is echter niet zo gelukkig, hij is in een kniediep gat gestapt en heeft z'n achillespees verrekt.

Even later kunnen we uitrusten in de 'Quasi Beach Club'. Dan gaat het verder over fietspaden en andere verharde wegen. Dan zien we om ongeveer 3 uur de maan opkomen, als een klein sikkeltje aan de sterrenhemel. Al spoedig hobbelen, struikelen, en glijden we weer over de onverharde buitendijken van het eiland, tot we bij de ingang van de slikken komen. Hier gaan we de dijk af en de rietvelden in.

In 1996 was ik voor de eerste keer hier, toen was de situatie heel anders. Weliswaar was het ook donker, maar het buitendijkgebied was laag begroeid, zanderig en ongelijk zonder aanduiding van pad of richting. Ik volgde toen een paar wandelaars met een zaklamp, waarvan ik verwachtte dat ze wel bekend waren in deze rimboe. Na ongeveer drie kwartier wandelen, zwenkten ze toen een weg in naar links die wonderwel op de juiste route uitkwam. Nu is daar niets meer van terug te vinden en is het een gemarkeerd wandelpad geworden tussen twee hoge rietkragen door. Het is nu wel veel minder avontuurlijk.

Na een uurtje hebben we ook dit weer gehad en klimmen we de dijk op naar de verzorgingspost. Hierna volgen weer de grasdijken. Het is ondertussen licht geworden en gelukkig heeft zich geen mist gevormd, dus het gras blijft droog en daarmee ook onze schoenen.

Nu komt er een mooi stukje natuur, op het buitendijkse land graast een kudde van plusminus 40 Kowalski-paarden, vluchten ganzen komen overvliegen. Zeer opvallend is dat er hier veel witte ganzen zitten, dat zijn vermoedelijk verwilderde tamme ganzen. Nee echt, het zijn geen zwanen, wat ik eerst ook dacht, maar van dichtbij gezien, echte ganzen.

In Herkingen, op ruim 80 km, hebben we weer een grote rust. Hier, in de grote hal van een watersportcentrum, krijgen we soep. Na deze rust gaan we weer de dijk op, er is nog ongeveer 30 km te gaan. De dijk is nu geasfalteerd, en dat wandelt toch stukken beter. Wel staat er nu een stevige koude tegenwind. We kunnen nu ook beter om ons heen kijken, met minder kans om te struikelen. Joop Wissink heeft nog steeds last van zijn achillespees, maar gelukkig wordt het niet erger. Nu is er ook geen buitendijks land meer, maar water waarop enkele vrachtschepen en plezierjachten rond dobberen.

Tien kilometer verder gaan we een betonnen koker in, die is speciaal bedoeld om schapen onder de N59 door te leiden. Gisteravond waren we ook al onder deze N59 doorgegaan, maar toen aan de andere zijde van het eiland. We kregen nog een grote rust in Oude-Tonge met alles er op en er aan, wel moesten we hiervoor even het binnenland in. Dan weer terug naar de

dijken langs het water, waar we nu wel een grote groep zwanen zien grondelen (vangen van zoetwater visjes). Het doet denken aan struisvogels die hun kop in het zand steken. Ondertussen is het 12.00 uur geworden en de koude wind is overgegaan in een lekker verkoelend briesje. Er volgt nog een wagenrust, waar we pannenkoeken met stroop of suiker krijgen.

Een uurtje daarna wandelen we Ooltgensplaat weer binnen en hebben het eiland rond gewandeld. Het is een vermoeiende tocht, maar goed georganiseerd met prima verzorging en meelevend publiek. Misschien zien we elkaar ook daar wel eens weer.....Tot een volgende keer, Klaas.

PROGRAMMA CLUBREIZEN 2000/2001

Clubreizen

zaterdag	14 oktober	GR-AE	20 - 28 km	Harze - Manhay
zaterdag	3 maart	GR-14	16 - 27 km	Lavacherie-LaRoche
zaterdag	21 april	GR-126	21 - 30 km	Houyet - Dinant
zaterdag	23 juni	GR-57	20 - 26 - 35 km	Houffalize - La Roche
zaterdag	25 augustus	GR-5	16 - 32 km	Spa - Vielsalm
weekend	22/23 sept.	GR-AE	ca. 20 - 30 km	Bouillon overnachting in JH

Inschrijven: gironummer 706801

t.n.v. w.s.v. OLAT

Weert

minimaal een maand van tevoren met vermelding van tocht, aantal personen, opstapplaats, afstand

Inschrijfgeld: leden niet-leden

Weekend f 110,00 f 125,00

dagtocht f 37,50 f 42,50

Na-inschrijvers kunnen alleen mee als er nog ruimte is.

Indien men op de woensdag voor de tocht nog geen bericht heeft gehad, kan men informeren van woensdag- tot vrijdagavond of er nog plaats is.

Afmelden: Bij verhindering zal, indien dit **uiterlijk 10 dagen voor de tocht** is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht of (na aftrek van f 2,50) worden teruggestort.

Opstapplaatsen en	-tijden:
Den Bosch NS	7.05 uur
Eindhoven NS(Fuutlaan)	7.25 uur
Weert NS	8.10 uur

En bij voldoende belangstelling ook in: Sint Oedenrode, Son, Boxtel, Veghel, Keldonk, Helmond, Someren, Nederweert, Leende

Tenslotte: Zorg voor een geldig grensdocument en Belgische francs. Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Informatie en inschrijfadres:

Theo Tromp, Daelenbroek 32, 6002 VN Weert, ☎ 0495-450325

E-mail: clubreizen@wandel-olat.org

Weekend OLAT in Cappellen Luxemburg

Door Toon van Wordragen

Op vrijdag 1 september 2000 gaan we vanaf station Eindhoven op weg naar Luxemburg. Het is druk op de Nederlandse

wegen: files in Eindhoven en bij Born in Limburg zorgen voor flink wat oponthoud. Na 4 uur rijden zijn we gearriveerd in Cappellen bij het Startbureau. Daar worden wij ontvangen door een groep Limburgers die volop zitten te feesten. Vrolijke trekzakmuziek klinkt in de zaal. Na wat gedronken te hebben wordt ons ons nachtverblijf gewezen. Een auto begeleidt ons naar een sporthal 4 km

verderop in het plaatsje Löntzen. Daar ons nachtverblijf ingericht en voor degenen die nog terug willen naar de feestzaal wordt vervoer geregeld. Het nachtverblijf was niet optimaal maar als je dan binnenkomt en iedereen begint luchtbedden op te blazen en veldbedjes uit te pakken is het gesis en gepomp hoorbaar en voelbaar. Het 'hij moet harder' is de veel gehoorde kreet. Ondanks het slapend geweld in de nacht is iedereen 's morgens op tijd om in het startlokaal in te schrijven voor de tweedaagse Heemelseiercher wat lieveheersbeestje betekent. Het ontbijt wordt tegen een redelijke prijs aangeboden waar ieder van ons op zijn manier gebruik maakt. De eerste dag is nogal regenachtig zodat je minder van de omgeving geniet dan wanneer het droog of zonnig is. In de route is nogal veel asfalt opgenomen. Soms word je door een stuk bos gestuurd waar de paden door de regen spekglad zijn geworden. Ook dit is avontuur. Ieder-

een is rond de klok van 14.00 uur binnen en kan d.m.v. bonnen een maaltijd nuttigen. Bij navraag blijkt dat de lus van de 30 km het mooiste is.

In de avond is er muziek en dans. Enkelen van de deelnemers van dit weekend zijn schijnbaar nog niet moe en maken gebruik van de mogelijkheid nog even te zwieren en te zwaaien. Rond 23.00 uur is het grootste deel van de club weer terug om van een welverdiende rust te genieten. De volgende dag is het weer om 06.30 uur reveille. Deze dag is het in de morgen druilerig maar tegen de tijd dat iedereen op weg is schijnt zelfs de zon. Dit is een prachtig stuk natuur om door te lopen: prachtige bossen en vergezichten, echt genieten. Iedereen is rond 13.00 uur weer in de feestzaal om te eten of te genieten van een drankje. Er wordt gebruik gemaakt van de douches die bij de feestzaal aanwezig waren. Om 14.00 uur is er een prijsuitreiking voor de grootste aanwezige

groepen. OLAT ontvangt de 5^e prijs voor de 5^e grootste groep. Bij deze tocht kom je ook nog verschillende andere OLAT-leden tegen die jaarlijks deze tocht lopen. Kortom ondanks de wat mindere slaapmogelijkheid hebben we met heel de club genoten van dit weekend. Voor sommigen is het voor herhaling vatbaar maar velen geven toch de voorkeur aan het traditionele weekend van de clubreizen. In 2001 valt dit weekend op 22 en 23 september. We slapen dan in de jeugdherberg van Boullion. Daar wij deze jeugdherberg een jaar van tevoren moeten bespreken is het van belang dat u zich zo snel mogelijk opgeeft zodat wij deze vast kunnen leggen. Enkele jaren geleden hebben wij daar ook geloged en dat is ons uitstekend bevallen. De omgeving daar leent zich uitstekend om GR te wandelen.

Dus nogmaals wacht niet te lang met uw aanmelding.

WANDELEN OP DINSDAG

De uitdrukking 'Zoveel hoofden, zoveel zinnen' komt wel degelijk in het geding wanneer bij de samenstelling van het winterprogramma rekening wordt gehouden met de vaak gehoorde wensen:

'Niet te ver van huis', 'mag wel wat verder weg', 'niet splitsen contra wel splitsen', 'lager tempo tot mag wel wat sneller', 'het is geen IVN-tocht tot graag 'n bezienswaardigheid inlassen', 'gemarkeerde route in tegenstelling tot een improvisatie' en zo zijn er nog wel wat wensen ter tafel gekomen.

Bij de samenstelling van het nieuwe winterprogramma is gepoogd zoveel mogelijk met het verlanglijstje reke-

ning te houden met als consequentie, dat herhaling van een ooit gelopen wandeltocht onvermijdelijk is. Op zich is dit geen doodzonde want er wordt immers geen afbreuk gedaan aan de doelstelling: 'Recreatief, ontspannen wandelen in de Brabantse natuurgebieden'.

Het splitsen van een groep - die al eens tegen de dertig deelnemers liep - zal in principe worden vermeden, al is het maar om te voorkomen dat een geanimeerde tocht aan het eind als een nachtkaaars uitgaat.

Voortaan zal de gids vergezeld gaan van een secondant, die met de routebe-

schrijving op zak zich in de achterhoede zal ophouden om eventuele dwaalgasten bijtijds 'bij de groep te houden'.

Dinsdag 26 december, 2^e Kerstdag is er geen wandelen op dinsdag. Wie dan toch de wandelkriebels voelt kan een paar dagen later z'n hart ophalen tijdens de OLAT-Grenzeloze tocht.

Het programma is samengesteld door Jos, Truus, Theo, Joop en Christiaan. En voor de rest? Starten om klokke tien met een welgevulde rugzak en.....hondje thuislaten.

**Wij wensen u veel wandelgenot.
Christiaan Koehler.**

WINTERPROGRAMMA WANDELEN OP DINSDAG 2000 - 2001

Datum	Route	Startplaats
17 oktober 2000	Goorroute	Veldhoven R.K. Kerk, Dorpsstraat
31 oktober 2000	Brandroute Udenhout	Café 'Het Centrum' bij gemeentehuis Udenhout
14 november	Grensroute Stramproy	Kerkplein Stramproy
28 november	Dommeldalroute	Mgr. Kuypersplein Borkel en Schaft
12 december	Dijkenroute	Conf..-oord 'De Ruwenberg' St. Michielsgestel
26 december	geen wandeling	
9 januari 2001	Geeldersroute	Markt Liempde
23 januari 2001	Graaf van Hornepad	NS Station Weert
6 februari 2001	Tongelreep/Dommelroute	P-terrein zwembad 'Tongelreep'Eindhoven
20 februari 2001	Kuikseindroute	RK Kerk Middelbeers
6 maart 2001	Cranendonkroute	RK Soerendonk

Voor aanvullende informatie kunt u terecht bij:

Jos ☎0495-535848

of

Truus ☎040-2110413

DE TWEE VAN BREDA

Door Peter van de Ven en Ad van Asten

GROOT INTERVIEW

Piet de Ruijter

Jaq van Steen

Jaq en Piet zijn twee typische lange afstandswandelaars. Daarom zijn ze 25 jaar geleden ook lid geworden van OLAT. Gelukkig is de lange afstandstippelaar geen "uitstervend" soort wandelaar. Uit de maandelijkse publicatie van ons clubkampioenschap mogen we constateren dat er nog een gezonde basis bestaat voor onze wat op de achtergrond geraakte, maar niettemin nog zeer levendig groepje prestatiewandelaars, die in navolging van een groep fanatieke wandelaars uit het verleden - wiens namen nog steeds met ontzag worden uitgesproken - OLAT blijft motiveren door te gaan op het pad dat nu al bijna 35 jaar met veel animo wordt bewandeld. Steeds meer leden zijn ook weer geïnspireerd om één of meerde keren per jaar een prestatie neer te zetten.

Piet de Ruijter heeft Jaq van Steen voor het eerst ontmoet bij een OLAT-tocht in 1975/'76, en sinds die tijd lopen ze samen. Ze verschillen erg in leeftijd: Jaq is 74, Piet is 14 jaar jonger.

Jaq heeft een carrière opgebouwd als postbode, nadat hij direct na de oorlog bij de mijnopruimingsdienst vaak hachelijke karweitjes had geklaard. Desondanks zat er een burgerrijbewijs na afloop van zijn militaire diensttijd niet in. De examinerator vond dat Jaq te veel aan eigen stijl had opgebouwd tijdens zijn dienststritten!

Piet hoort zo te zeggen nog bij de 'actieven': hij werkt bij een bedrijf met de wonderschone naam 'Rivere Transducers', waar weegwerktuigen worden gemaakt, daarvoor werkte Piet 25 jaar in dezelfde branche bij 'Molenschot'.

Het is niet vreemd dat in hun curriculum vitae veel monstertochten staan. Wat dacht U van de 28 uur van Roubaix (Jaq 11x, Piet 5x) en de 100 mijl in Engeland (Jaq 11x, waarvan 4x

in Ewhurst en 5x in Leicester, verder 1x Londen en 1x Bristol. Piet 2x in Ewhurst en 1x in Leicester). De 'gold' medaille kreeg Jaq voor 5 keer Leicester, maar voor de prestatiewandelaar telt natuurlijk nog meer het centurionnummer: Jaq C460 en Piet C679.

Eind zeventiger, begin tachtiger jaren werden deze reizen altijd georganiseerd door Theo Tromp en Ben van der Velden, en het was altijd een gezellige bedoening. Theo deed meestal Engeland en Ben Frankrijk. Onderweg werden kastelen bezocht en de boottocht mocht er ook zijn. Louis Oostvogels liep in die tijd ook veel met hen mee.

In 1982 lezen we over Jaq het volgende in OLAT-Nieuws: *"Tot 2 maal toe ging hij tegen de Engelse grond, liep ook een stuk verkeerd (teveel), zette zich over deze tegenslag heen. Ontplooië verder zijn specifieke talenten als reclamemakende man voor de internationale OLAT-tochten."*

Natuurlijk hebben wij veel meer leden in Breda wonen, dan deze kop doet vermoeden. (volgens het lijstje dat we dit voorjaar publiceerden zijn er dat ongeveer 10). Maar twee van hen: Jaq van Steen en Piet de Ruijter willen we nu eens extra in het zonnetje zetten omdat zij binnenkort 25 jaar lid zijn van OLAT. Bij uitzondering gingen we dit keer met z'n tweeën naar de afspraak, we zouden immers een dubbel interview afnemen.

Het was wel even zoeken in Princenhage, maar tien minuten later dan afgesproken kwamen we aan bij de Kesselloop 8: het adres van Jaq en Jeanne van Steen-van Roosendaal. Hier was ook Piet de Ruijter voor deze gelegenheid present. Meteen werden we verwend met koffie en gebak, en daarbij zou het die avond niet blijven. (met dank aan Jeanne).

Over Piet in dat zelfde verhaal: *"Hij had zijn race weer goed ingedeeld en heeft ook Eddy nog een handje kunnen toesteken om samen tijdig binnen te zijn.."*

Natuurlijk waren er ook leuke anekdotes. Zo heeft eens een groepje met o.a. Theo Tromp en Jan v. d. Zanden in Engeland een televisieploeg van de BBC wijsgemaakt dat Piet de Ruijter een collega van hen was en de "Local Breda Television" vertegenwoordigde. En in Roubaix was er die 'beroemde' medische keuring van Piet: er waren twee rijen en Piet zag dat de rij waar Louis Oostvogels in stond bijna opgelost was. Dus hij 'liep over' en kwam zo doende terecht in de 'afkeurrij'. Maar liefst drie artsen dreigden hen af te keuren, na een aantal buig-, strek-, been- en andere oefeningen mochten ze toch nog starten. Achteraf graptten ze tegen elkaar, dat de Fransen hen waarschijnlijk te sterk vonden.

Roubaix was gewild, omdat men daar startgeld kreeg. Trouwens dat startgeld was in Frankrijk algemeen: hiermee

konden de reis- en andere kosten gecompenseerd worden. Jaq deed Roubaix 11 jaar achtereen en Piet heeft er 5 op zijn naam gebracht.

In 1979 kwalificeerde Jaq zich voor Parijs-Colmar, een zware tocht van maar liefst 500 km. Zijn certificaat voor deelname aan de monstertocht Parijs-Colmar behaalde Jaq in Rouen waar hij tiende werd. De reis naar deze Franse kwalificatietoets maakte Jaq destijds in stijl: namelijk per Deux Cheveaux. Parijs-Colmar heeft hij echter nooit gelopen, omdat hij wist wat het betekende om deze tocht tot een goed einde te brengen. Hij had altijd gezegd: 'daar begin ik nooit aan', en hij heeft woord gehouden

Bij de 28 uur van Roubaix finishte Piet altijd wel later dan Jaq. De 'smoes' van Piet was, dat hij mee ging voor de gezelligheid, bij elke post nam hij een consumptie (niet eens alcohol!) en dan moest er weer een praatje gemaakt worden! In Engeland deed Piet evenwel beter zijn best: hij moest wel. Naar de Centuriontochten in Engeland ga je niet voor de gezelligheid, daar kan elke 'misstap' diskwalificatie opleveren.

Jaq heeft de 100 E.M. altijd hoog in het vaandel gehad. In 1984 liep ik een Centurionwedstrijd in Engeland en zette toen een tijd van rond de 22 uur. Ik liep toen een tijdje op met Sandra Brown, het enige wat ik me nog van ons gesprek herinner is dat ze me 'Good Man' noemde, trouwens dat was ook het enige wat ik heb verstaan, zegt Jaq lachend. Ik hield ook geen schema's bij zegt Jaq, ik keek af en toe

meestal wel goed. In 1991 organiseerde hij in Breda de reünie van de Nederlandse afdeling van de Centurions. Omdat de Centurionwedstrijden in Engeland meestal in augustus vielen, heeft Jaq veel minder dan Piet de Vierdaagse van Nijmegen gelopen (15 tegen 23), want anders zou zijn lopen in Engeland daar onder te lijden hebben gehad.

Zowel Piet als Jaq bewaren mooie herinneringen aan de pionierstijd die ze bij OLAT hebben meegemaakt. Piet Knoester, Ben van de Velden en Theo Tromp waren pracht mensen om mee te lopen en samen te werken. Maar vergeet vooral niet dat 1975 nog de tijd was waarin onze oprichter, Cornelis van Montfort, de scepter zwaaide over OLAT. Dat kwam voor ons mooi uit, want "Nelis" propageerde het prestatiewandelen in hoge mate.

Jaq maakte op Cornelis in die tijd trouwens zo'n indruk, dat hij door hem nog ooit is gevraagd om zijn "kroonprins" te worden. Vanwege de geografische afstand en de duivenvereniging, een andere hobby van Jaq, is dat toen niet doorgegaan. Hoe vaak werden wij niet door Marietje en Cornelis gastvrij ontvangen in huize 'Anno Santo' als we weer eens een zware tocht in die streek hadden gelopen. Dat ware mooie tijden.

In die tijd bereidde men zich ook vaak voor in trainingskampen. Ook daarover een leuke anekdote. Tijdens zo'n kamp maakte Theo Tromp van zijn beroep een hobby, door een heerlijke

eigenlijk nog) zo'n zware training, dat zelfs Theo Tromp dacht: "O, was ik maar bij moeder thuisgebleven!"

Beiden hebben ook afzonderlijk prestaties neergezet. Zo maakte Piet in 1987 deel uit van de legendarische groep van 48 estafette wandelaars die in Weert bij gelegenheid van het 20 jarig bestaan van OLAT het 'Book of Records' haalde. Ik zat in het B-team zei Piet en mijn uurtijd was wel niet zo denderend, maar met z'n allen hebben we toen toch een mooie prestatie neergezet.

Drie jaar eerder werd Jaq met Piet Ottenbroek en Jan van Tienhoven uitgezonden om voor de Nederlandse PTT deel te nemen aan de PTT snelwandelwedstrijd in Athene. Hier gingen 3 selectie wedstrijden aan vooraf. De 10 km moest worden afgelegd in uniform en met de officiële schouder-tas als attribuut. Ik was toen 58 jaar, vertelt Jaq, en ik zal het fotoalbum mee naar de jaarvergadering brengen zodat we in de pauze nog eens met eigen ogen kunnen zien hoe het daar verliep. De jongste van ons groepje was 36 jaar. Vanaf het Damrak in Amsterdam gingen we per taxi naar Schiphol en vandaar naar Athene. Er deden 19 landen mee aan de wedstrijd, met in totaal 93 wandelaars. Er werd gewandeld bij 30° Celsius en we moesten 5 keer een heuvel op. Als oudste deelnemer eindigde ik uiteindelijk in de middenmoot op de 40° plaats in 'n tijd van 1 uur en 3 minuten. Bij de selectie was ik telkens onder de 59 minuten gebleven. Bij de huldigingtocht liep ik met het bord van Nederland en we werden toegesproken door de Minister-President.

Jaq van Steen is ook Continental Centurion, een prestatie die Piet de Ruijter nooit heeft kunnen realiseren. Jaq heeft heel lang de Nederlandse lijst aangevoerd, met 8 uitvoeringen; vorig jaar is hij echter voorbij gegaan door Gerrit de Jong.

Hier ligt ook het grote verschil tussen die 'twee van Breda'. Jaq houdt van gezelligheid, maar tijdens een wedstrijd of prestatietoets geeft hij voor niemand thuis. Piet daarentegen ondergaat de gezelligheid en vergeet al vlug dat er ook nog gewandeld moet worden en daarom komt hij nog wel eens wat tijd te kort. De disciplines in Engeland en Nederland zijn niet met elkaar vergelijkbaar.

eens op m'n horloge en wist dan wel of ik het zou halen, en dat zat in die tijd

rijstmaaltijd te bereiden. Daarna gaf Jan de Jonge, toen een grote naam (nu

Andere tochten die nooit OLAT-Nieuws hebben gehaald vertelt Jaq verder is die tocht van 200 km van St. Maartens-Bodegem (bij Brussel) daar liep ik met An de Buck uit Vlissingen waar hij als 1e Nederlander op de 10e plaats finishte, de 1e plaats was voor Pièrre Provi een Fransman. Dat was in 1978. Bij een andere tocht eindigden wij met 4 OLAT'ers op de plaatsen 1 t/m 4, dat was bij de 24 uur van Polleur. Wij waren: Theo Tromp, Cor vd Heijden, Louis Oostvogels en ik. Weet je wat nu het beroerde van deze tocht was: ze hadden ons niet verteld dat het om het grootste aantal deelnemers ging en niet om de eerste plaatsen. Het kleine bordje dat we kregen heeft Theo dus ook doen besluiten daar nooit meer naar toe te gaan.

In Nederland was er wat grote afstanden betreft de "thuiswedstrijd" Breda-Brecht-Breda, die ze allebei 21 keer gelopen hebben en voorlopig gaan we door tot de 25. Breda-Brecht-Breda is een Kennedymars waarbij vooral Jan Hoogeloon (ook Breda) bij betrokken is. Wij hebben Jan vroeger eens mee genomen naar een trainingstocht bij OLAT, het enige wat Jan na afloop nog kon uitbrengen was: 'ze lopen hier als gekken,' het antwoord van Piet: 'nou, dat is hier heel gewoon.' Jan heeft dat goed onthouden en we mogen het nog steeds beleven bij die tocht van Breda-Brecht-Breda.

Nijmegen-Rotterdam, ook een tocht van 160 km, heeft Piet 6 keer volbracht en Jaq heeft hiervoor 8 streepjes achter zijn naam staan.

Aan de Nacht van Loon op Zand hebben ze ook vaak deelgenomen. Piet deed de 15 uur 15 keer en Jaq 17 maal. Hier in Loon telt vooral de afstand die in 15 uur wordt gehaald en dat is voor Jaq 117.5 km, maar dat heb ik later nooit meer gehaald. Voor Jaq ligt hier evenwel ook de enige zwarte bladzijde in zijn wandelleven: eten, dat niet goed gevallen was, leverde hem een

diskwalificatie op. Het ergste was, dat iemand van de organisatie daar nog genoeg in schiep ook. In eerste instantie heeft Jaq besloten om daar nooit meer naar toe te gaan. Maar gelukkig beseft hij achteraf dat hij daarmee alleen maar dat ene 'a-sportieve jurylid' in de kaart speelt, dus er zal ook wel weer een 18^e keer komen.

Als je zo over al die prestaties hoort, dan kan het haast niet anders, dan dat Nijmegen een peulenschilletje is gebleven. Om dat te bevestigen liep Jaq tot zijn 65ste het 50 kilometerparkoers, daarna ging hij pas over op de veertig. Wanneer volgt de "bejaardenafstand"? 's-Avonds, 's-nachts was er dan nog altijd energie over voor een dansje in het café. Ik (Peter) kan me nog herinneren dat ik met Ben Hollander en hem om drie uur 's-nachts in een jazz-café stond te swingen (ik heb daar nu al geen puf meer voor over!). Bij een 120 km-tocht in Zeeland bezochten ze in korte broek de danszaal en daar was Annie van der Meer wel voor een dansje te porren. En dan was er nog de zoon van Jaq, die in een bandje speelde, en als dit zo uitkwam gingen na 16 uur wandelen niet naar huis, want men wilde zich er toch persoonlijk van vergewissen, dat die jongen talent had!

Piet fungeerde bijna al die 25 jaar als chauffeur naar de tochten in België en Nederland. En als dat tochten zijn waarbij je vaak 80 of 100 km of meer in de benen hebt, is dat voorwaar geen kleinigheid. Dit is een prestatie die Jaq nooit zal evenaren. Deze "eer" is aan Piet voorbehouden. Piet zal daar echt niet over klagen, maar het blijft telkens weer een extra inspanning na zo'n wandelevenement.

Een aantal uren uitrusten ter plekke zou het mooist zijn, maar dan word je natuurlijk de volgende dag door je baas gemist. Piet is zelfs bereid om supporters een lift te geven (Frans Staal heeft hem dus in Loon meer dan voldoende aangemoedigd!).

Door 25 jaar te blijven prestatiewandelen moet er natuurlijk een hoge kilometerstand in hun wandelboekjes staan: Piet 42.000 en Jaq gaat al bijna twee keer de wereld rond. Voor beiden zouden daar misschien nog vele duizenden kilometers bij gezet moeten worden, maar voor trainingstochten krijg je nu eenmaal geen stempel. In de kilometerstand van Jaq zijn ook een aantal marathons opgenomen. De marathon die hij het meest gelopen heeft is de Singelloop. Dit is een halve marathon in Breda, waar hij dit jaar voor de vijftiende keer aan hoopt deel te nemen. Uiteraard moet hiervoor getraind worden, met tussendoor ook nog Breda-Brecht-Breda. Jaq realiseerde in 1995 nog een tijd van 2 uur en 10 minuten, in z'n goeie tijd was dat rond de 1 uur 50 min.

Wij hopen dat u door dit beeld dat wij van 'De Twee van Breda' schetsten weer iets hebt geproefd van hoe het vroeger bij OLAT toging. Wij danken Jaq van de Steen en Piet de Ruijter voor hun uitbundige verhaal en wensen hen alvast proficiat voor de komende mijlpaal in hun carrière.

Toen we weer terugreden naar Veldhoven/Son moesten we concluderen, dat we een zeer onderhoudende avond hadden beleefd. Prestatiewandelen zal voor Peter altijd wel een 'verweg-van-mijn-bed-show' blijven, maar Jaq en Piet zijn er het bewijs van, dat je er lang mee kunt doorgaan en bovendien hebben wij tijdens dit 'interview' heel wat af gelachen! Nogmaals dank aan Jeanne voor de goede zorgen en aan Dini die ons als particulier chauffeur ter plaatse bracht.

TOEVOEGEN AAN DEELNEMERSLIJST NIJMEGEN 2000

Henk Mikkers	3x
An Klarenbeek	5x

Wandelvaria

VIERDAAGSE VAN NIJMEGEN

Van 18 tot en met 21 juli 2000

Door Piet Royakkers

Ook dit jaar liep ik weer de Vierdaagse van Nijmegen. Ik had me hiervoor ingeschreven op de 30 km. Wegens omstandigheden was ik niet in de gelegenheid om zelf mijn startkaart op te halen, mijn buurman was echter zo vriendelijk om voor mij de startkaart en bijbehorende informatie voor de 1^e dag af te halen. Ik kon hierdoor op maandag wat later dan gebruikelijk de rit van Nuenen naar Nijmegen per Interliner maken.

Aangekomen in Nijmegen ging ik op het station eerst een 'blarenkaart' kopen, waarmee ik de hele week per bus van mijn gastadres naar de start op het

Julianaplein kon pendelen. Hierna ging ik rechtstreeks naar mijn logeeradres bij de familie van Beuken op de Heyendaalseweg. Zoals altijd werd ik daar zeer gastvrij ontvangen. Ik was er nu voor de 3^e keer op rij, je wordt er zo kind aan huis. Er was dit jaar een wandelaarster meer in pension. Na wat gegeten te hebben, moesten we natuurlijk nog even bijpraten onder het genot van een kopje koffie. Zo rond de klok van negen namen we ook nog een borreltje, waarna ik me naar mijn kamer begaf en naar bed ging.

Dinsdag 18 juli om halfzes was het dan zover. Ik stond op om me voor te bereiden op de eerste wandeldag. Na een stevig ontbijt en een lunchpakket voor onderweg op zak, vertrok ik met de bus naar het Julianaplein. Daar stonden de mensen al rijen dik te wachten om te mogen vertrekken. Tegen halfacht was het dan eindelijk zover dat het kaartjesknippen kon beginnen. We wandelden vandaag richting Lent, Bommel en Elst door de Betuwe en dan weer terug naar Nijmegen. Dit jaar hadden zich 43000 gegadigden laten inschrijven, hiervan kwamen 1910 personen niet opdagen.

Daarnaast waren er op deze eerste dag nog eens 1114 uitvallers.

Het was prima wandelweer, de paraplu hoefde slechts een momentje uit de rugzak. We genoten geweldig van het prachtige Betuwe landschap. Op de terugweg naar Nijmegen liepen we over de Waaldijk en passeerden het herdenkingsmonument dat hier op 18 september 1984 werd geplaatst ter nagedachtenis aan de heldhaftige oversteek van de Waal door de geallieerde troepen op 21 september 1944.

Omstreeks vier uur kwam ik weer bij de finish, waar ik me afmeldde en de startkaart kreeg voor de volgende dag.

Daarna ging ik met de bus naar mijn gastadres. Blij kon ik daar melden dat ik de eerste wandeldag probleemloos was doorgekomen. Geen blaren en om te zeggen: zo fris als een hoentje.

Na een kopje koffie, gingen we om halfzeven aan tafel. Het wandeldiner, dat deze week werd klaar gemaakt door de heer des huizes, smaakte bijzonder goed. We zaten met negen personen aan tafel. Tijdens de maaltijd belde Betsy, mijn vrouw, om te informeren hoe het gegaan was. Na het diner gebruikten we een kop koffie, daarna nog wat buurten, een slaapmutsje en weer naar bed om de volgende dag uitgerust te kunnen starten.

Op woensdag wandelden we richting Alverna, Wijchen, dan over Weurt weer terug naar Nijmegen. Volgens veel wandelaars was het vandaag een zware tocht. In de namiddag viel er ook gedurende enkele minuten wat lichte regen. In tegenstelling tot andere jaren was de route bij Wijchen op verschillende punten aangepast en naar mijn mening ook mooier geworden. Ook in het centrum van Wijchen was het, zoals gebruikelijk, heel druk met juichende en applaudisserende men-

senmassa's. Ook op deze tweede dag waren er weer ontzettend veel uitvallers: 1925, waarmee het deelnemersaantal, na twee marsdagen, was terug gebracht tot 38054. Omdat ik één van deze achtentigduizend was, kon ik om vier uur m'n startkaart voor de derde dag in ontvangst nemen. Zonder blaren en met nog voldoende energie meldde ik me vrolijk op het logeeradres, waar we om halfzeven aan tafel gingen. Het smaakte weer heerlijk en zoals gebruikelijk volgde ook nu weer het kopje koffie en wat later het borreltje. Redelijk op tijd lag ik weer op bed voor de nachtrust.

Donderdagmorgen weer vroeg uit de veren en na de inwendige mens goed te hebben verzorgd, arriveerde ik weer ruimschoots op tijd voor de start op het Julianaplein, waar alweer duizenden mensen stonden te wachten op de startknip. Al pratende kreeg ik spoedig contact met een groepje 'Philipsmensen' uit Malden. Evenals de vorige dagen was het weer goed wandelweer en verdwenen achtereenvolgens m'n jack en m'n trui in de rugzak. De wandeling van vandaag had zijn hoogtepunt in Groesbeek, waar we door duizenden en nog eens duizenden mensen werden toegejuicht. Na Groesbeek volgde de Zevenheuvelweg. Dit is wel een erg zwaar traject. Op het moment dat ik passeerde bracht een groep Canadese soldaten een eresalut op de Canadese Begraafplaats.

Ergens beleefde ik ook nog mooie momenten toen een groep personen in klederdracht, met veldwachter, pastoor en nog wat andere deftige dames en heren op oude fietsen door de straten reden en hier en daar afstapten om de mensen te vermaken. Door de vele indrukken die je tijdens de Vierdaagse opdoet is me echter de juiste plaats en dag ontgaan, het plezier was er niet minder om. Vandaag nam ik voldoende rustpauzes om probleemloos te kunnen finishen. Al om kwart over drie was ik daar en kon m'n startkaart voor de laatste dag in ontvangst nemen. Op de Heyendaalseweg volgde het gebruikelijke diner en aan Betsy kon ik melden dat alles naar wens verliep. Er was nog voldoende energie over voor de dag van morgen en de gastheer schonk ook vanavond weer het slaapmutsje in, zodat een goede nachtrust verzekerd was.

Op de laatste dag van deze 84^e Vierdaagse was het wederom goed wandelweer. Om halfzes was ik opgestaan,

en na het stevige ontbijt stond ik keurig op tijd op het Julianaplein te wachten op m'n startknip. Vandaag was de route uitgezet richting Overasselt, Heumen, Malden en vandaar via de St. Annastraat naar Nijmegen. Hoe dichterbij je dan bij Nijmegen komt, hoe spannender het wordt. Op de grote rotonde voor Malden komen alle afstanden bij elkaar. Gezamenlijk gaan we dan de lange rechte weg op naar de finish. Dan kan er zo te zeggen ook niets meer misgaan. Je bent blij dat je kleine inzinkingen hebt overwonnen en het weer gelukt is een prestatie te verwezenlijken door jouw zoveelste Vier-

daagse tot een goed einde te brengen. De juichende mensen langs die hele lange weg zijn in aantal niet te schatten. Het moeten er enkele honderdduizenden zijn. Bloemen worden uitge-reikt aan familie en bekenden, maar ook wildvreemdheid drukken je zo maar een bloem in de hand. Ik passeerde de eindcontrole omstreeks twee uur en vandaar is het nog ongeveer 6 km. Aan de finish ontving ik het Gouden Kruis, omdat ik officieel tien keer de Vierdaagse uitliep. Eigenlijk was het m'n 11^e keer, maar de 1^e keer liep ik de 30 km, maar had voor mijn leeftijd toen 40 km per dag moeten afleggen. Op deze laatste dag waren er nog 515

uitvallers, zodat er uiteindelijk 36488 wandelaars over de eindstreep gingen. Ik kon met de ouders van een van de gasten van de familie van Beuken die middag mee naar huis rijden. Zo was deze Vierdaagse voor mij weer goed verlopen. Ik heb er volop van genoten en hoop het volgend jaar weer van de partij te kunnen zijn.

Deze Vierdaagse werd later een beetje overschaduwd toen het ministerie van Volksgezondheid alarm sloeg vanwege het aan het licht komen van een legionella besmetting in een van de sporthallen die door wandelaars werd gebruikt voor overnachting.

Internationale Kempische Wandeldagen

Door André Loos

In het voorjaar ontving ik van Tineke de Kort-Thijssen een brief gericht aan de OLAT-familie, waarin zij om medewerkers vroeg voor de Kempische Wandeldagen. Die brief sprak mij zo aan dat ik gelijk de telefoon pakte en mezelf melde als medewerker. Tijdens de Kempenlandtocht (80 km) in mei bood Jan van der Zanden me voor deze dagen onderdak aan, wat ik toen

Tineke die ons wegbracht heeft nog meegeholpen om de kopjes en dergelijke klaar te zetten, de man van de EHBO had een tafeltje bij de deur neergezet en we waren net op tijd klaar om de eerste lopers te verwelkomen. Iedereen die binnenkwam was zeer enthousiast over de route en de mooie omgeving, zodat het leuk toe-ven was in de kantine, het werd na een

paar uur zelfs heel leuk, toen een hele groep aan het trappistenbier begon, ik heb nog nooit tijdens een wandeltocht zoveel bier in dorstige kelen zien verdwijnen. Toen de hele voorraad op was, ging

iedereen weer in de benen op weg naar Geldrop, behalve een enkele opmerking van moet dat nou die controle (dat vind ik nou mensen die er niets van snappen) en een weggehaalde routeaanduiding viel er niet zoveel te doen, al vond ik 't leuk om iedereen op de 25 en 35 km die deze dag meeliep te hebben ontmoet. Bij gebrek aan een stempel heb ik de startkaarten van een paraaf voorzien,

sommige mensen hadden liever een stempeltje gehad als aandenken.

De eerste dag waren er 871 deelnemers, daarvan liepen 244 de 15 km, 259 de 25 km, 268 de 35 km.

De tweede dag had ik gereserveerd om zelf de 35 km te doen, bij het vertrek was het erg mistig maar na verloop van tijd klaarde het op en zou het een prachtige dag worden, voordat we bij de eerste wagenrust waren scheen de zon al, hier was 't gezellig druk zoals we dat gewend zijn bij de OLAT, maar dat het gezellig is komt door mensen die hier veel vrije tijd insteken, dat wordt maar al te makkelijk vergeten, net zoals de mensen die de route uitzetten, die dagen, ja zelfs weken druk zijn om er iets moois van te maken. Na de tweede wagenrust bleek een stuk van de routeaanduiding verdwenen, een oplettend OLAT-lid hielp iedereen weer op de goede weg. Zijn naam ken ik helaas niet, maar bij deze alsnog bedankt, dat je iedereen weer op het goede spoor zette. De caférust was in 'de Gouden Leeuw' in Heeze, waar het hele trappisten drinkende gezelschap van de eerste dag het hier ook met bier erg naar hun zin hadden. Na de rust via een hele mooie route naar de laatste wagenrust, hier liep ik Jan van der Zanden achterop en met hem en een mooie Surinaamse zijn we naar Geldrop gelopen. De tweede dag liepen er 390 nieuwe wandelaars mee en gingen er in totaal 1000 wandelaars van start, op de drie afstanden. Op de derde dag zou ik het nummeren van de start gaan doen, dus heb ik weer alle deelnemers van deze dag aan mij

graag heb geaccepteerd.

Op 4 augustus was het dan zover, ik zou op de eerste dag de controle doen, deze was in de kantine van voetbalvereniging Stiphout Vooruit, bij aankomst in Stiphout was het er nog heel erg rustig, zo rustig dat wij al een paniekerig gevoel kregen, want in de verte kwamen de eerste lopers al in zicht, maar we hadden aan alle hekken gevoeld behalve aan het goede hek.

voorbij zien gaan, dat was deze dag een recordaantal, 1053 gingen er maar liefst van start. Het aantal dat uiteindelijk over 3 dagen van start ging was 2924 deelnemers, bijna net zoveel als er van start gingen tijdens de vierdaagse van Apeldoorn. Na het nummeren ben ik in de loop van de middag

naar Lelystad vertrokken, met een goed gevoel over de drie wandeldagen en de fijne sfeer van de OLAT-familie, een familie die mij heel goed bevallen is. Ik hoop dit volgend jaar weer over te doen. Tineke en Joop, je kunt volgend jaar, bij leven en welzijn, weer op mij rekenen. Een compliment

aan de parkoersbouwer is zeker op zijn plaats, getuige de reacties van heel veel deelnemers die het erg naar hun zin hadden gehad, toch waren er ook nog die zo nodig moesten klagen, aan hen wil ik alleen maar vragen: heb je jezelf wel eens ergens voor ingezet.

GELDROP EN DE KEMPISCHE WANDELDAGEN

Door Piet Royakkers

Van vrijdag 4 tot en met zondag 6 augustus werden voor de 17^e keer de Kempische Wandeldagen georganiseerd. Bijna 2000 wandelaars uit binnen- en buitenland namen deel aan deze wandeldagen. De OLAT slaagt er ieder jaar weer in deze kempische wandeldagen tot een succes te maken. De routes gaan hoofdzakelijk over onverharde paden door bos, hei en landerijen. Vooral in het vinden deze onverharde, bijna vergeten paden zijn ze bij OLAT gespecialiseerd.

Op vrijdag ging de tocht door Nuenen, Stiphout, Laarbeek en weer terug naar Geldrop. Hier ligt een prachtig wandelgebied, rijk aan bossen en mooie vennetjes. Met name het Witven en Kamerven zijn juweeltjes, evenals het 20 ha grote heideveld noordwestelijk op de route. Als men nu gaat wandelen in deze bossen dan zijn daar vrij veel paddenstoelen te vinden. Het gebied is aan elkaar geregen door wat landbouwclaves, die op relatief vochtige zandgrond tot ontwikkeling zijn gebracht.

Op de rustposten werden de wandelaars goed verzorgd door OLAT en andere vrijwilligers. In de kantine van SV Stiphout Vooruit, aan het Molenven te Stiphout hielden we de grote rust. Zo rond halfvier was ik weer aan de finish en na nog wat gedronken te hebben reed ik met de fiets terug naar Nuenen.

Op zaterdag liepen we richting Eindhoven en daarna via Waalre naar Heeze. Het hoogtepunt van deze dag concentreert zich met Gijzenrooi en het Heezenbosch op natuurgebied de Groote Heide. De Groote Heide is een licht heuvelachtig dekzandgebied. Het heeft aardkundige betekenis omdat nog veel reliëfvormen in ongeschonden toestand aanwezig zijn. Hier is destijds ook 'De Venus van Mierlo' opgedoken, een slagsteen met vrouwenfiguur die bij opgravingen rond een kampement van rendierjagers werd ontdekt. In Heeze was de grote

rust in café-zaal 'De Gouden Leeuw'.

Om 4 uur was ik weer terug in sporthal 'De Kievit'.

Op zondag 4 augustus startte ik door omstandi-

gheden pas om halfelf. Het bekend worden van de aanwezigheid van de Legionella bacterie bij de Vierdaagse had niet voor veel opschudding gezorgd onder de wandelaars van de Kempische Wandeldagen, het leek wel of men met hier aanwezig te zijn de club nog eens extra wilde steunen. De laatste dag gaat altijd over de Strabrechtse heide met het verste punt in Lierop, waar ook een rust is bij 'Café van Oosterhout'. Maar vooral over de Strabrechtse heide valt veel te vertellen. Het is een bijzonder mooi landschappelijk gebied, waarop je uren kunt ronddwalen.

Op de Strabrechtse heide treft men 2 soorten heide aan: de struik- en de dopheide. Iedere hei heeft zijn eigen bewoners. Op de struikheide vind je de honingbij en nog tal van wilde bijen. Ook de heidevlinder en het heidehaantje, dat zelfs tot plaag kan uitgroeien, hoort bij de struikheide. Het heideblauwtje en het gentiaanblauwtje kan men hier aantreffen. Dichter bij de grond is de grote diversiteit aan insecten opvallend, zoals aardvlooien, snuittorren, kokermotten en rupsen van de uilvlinder leven hier.

Het gebied van Strabrecht is eigendom van Staatsbosbeheer. De stuifzandgebiedjes, die er vroeger waren, zijn door begroeiing veelal verdwenen, vooral de korstmossen, grassen, heide en vliegdennen zijn hier debet aan. In het najaar van 1992 is er opnieuw een

stuifzandgebiedje gecreëerd, dat uit

biologisch oogpunt heel interessant is. In dit stuifzand vindt men talloze micromaatjes met gevarieerde fauna zoals de graafwesp, graafbij, mierenleeuw, rugstreepad, enz. Een groot aantal vennen ligt verspreid over de golvende vlakke van het heidegebied. De meeste vennen zijn gevuld met regenwater, omdat de harde onderlaag het regenwater verhindert weg te zakken in de bodem. Deze vennen zijn belangrijk voor vogels, zoals de kuifeend, dodaars en de geoorde fuut. Ook voor insecten waaronder libellen en amfibieën zoals de heidekikker, kleine watersalamander en de pad is het regenwater in deze vennen van levensbelang. Het gebied wordt begrast door schapen, vroeger leverden deze dieren naast nuttige arbeid ook nog wol voor de spinnerijen. Niet alleen werd er aan de schoonheid van het gebied gedacht, maar ook dolf men er naar leem voor de steenovens en later nog de steenfabrieken. Het leem werd ook gebruikt om er muren van schuren en stallen mee te bestrijken. Men construeerde een raamwerk van gevlochten wilgen en tenen en daaroverheen werd dan het leem gesmeerd dat vermengd was met gehakseld stro en koeienmest. Imkers plaatsten bijenkorven en later kassen op de heide. De wasopbrengst werd gebruikt voor het maken van kaarsen, die nodig waren voor de verlichting van de kastelen en kerken.

Terugdenkend, realiseer ik me dat het fantastische dagen waren waarop we

met volle teugen hebben genoten van de wandelsport en we zien weer uit

naar 2001. Bij leven en welzijn doen we dan ook weer mee.

17^e Kempische Wandeldagen van 4 t/m 6 augustus 2000

Van 4 t/m 6 augustus 2000 werden voor de 17^e keer de Kempische Wandeldagen georganiseerd vanuit Geldrop. *Het dorp Geldrop is bekend sinds 1296. Het dorp maakte deel uit van de gelijknamige heerlijkheid. Deze heerlijkheid viel officieel onder Gelre, maar was omsloten door Brabants gebied. In de loop van de 14e eeuw worden diverse pogingen ondernomen om het gebied bij Brabant te betrekken. Of dit uiteindelijk officieel gelukt is, is niet duidelijk, wel behoort het gebied sinds het begin der 15e eeuw administratief tot de Meierij van 's Hertogenbosch. De gemeente Geldrop telt ongeveer 27.000 inwoners. Sinds de vorige eeuw ontwikkelde Geldrop zich van industriegemeente (textiel en wol) tot woongemeente met eigen werkgelegenheid.* De start en tevens finish van deze driedaagse wandeltocht was vanuit sporthal De Kievit. In deze sporthal was het mogelijk om te overnachten indien je je luchtbed en slaapzak had meegenomen. Ook waren er

overnachtingsmogelijkheden met tent of caravan vlak bij de start.

Op vrijdag 4 augustus 2000 vertrokken wij in noordelijke richting. We volgden even het Eindhovens kanaal, gedeeltelijk aan beide kanten. Daarna sloegen we af en volgden een tijdlang het riviertje de Kleine Dommel of Rul genaamd. Uitgekomen bij de Collse Watermolen verwisselden we de gemeente Eindhoven voor die van Nuenen, Gerwen en Nederwetten. Na een kapel staken we een spoorlijn over (Eindhoven – Venlo) en doorkruisten het plaatsje Eeneind. We liepen over een smal pad tussen een snelweg en zwemplas Enode. Via een buitenwijk van Nuenen bereikten we de eerste verzorgingspost op 7,7 km. Na een korte rust vervolgden we ons pad. Op het grondgebied van Nuenen, dat vroeger werd aangeduid met Beekstraatse Akkers stonden nu veel nieuwbouwhuizen. Ze zagen er uit als huizen van boven de 7 ton. Langs de westkant van de Papenvoortse Heide dwaalden we door bosgebied naar de gemeente Helmond. We staken de Gerwense weg over en liepen om het Witven. Op korte afstand ligt het Kromven, maar dat zouden we pas op de terugweg aandoen. Nu zetten we koers naar het grote natuurgebied Kamerven. Weliswaar was maar één ven duidelijk te zien en de rest leek meer op gras of heide. Na het Hoolven bereikten we de 2e verzorgingspost op 16,0 km. Via bosgebied Ruweeuwsels werd bij buurtschap Achterbos het Wilhelminakanaal bereikt. Ditmaal staken we het kanaal over en volgden deze tot vlak voor Lieshout. We zagen nog net een paar wieken van koren-

molen De Leest. Opnieuw staken we het Wilhelminakanaal over. In het bosgebied Molenheide was een nieuw parkoers uitgezet. Het was hier goed opletten geblazen. We kregen hier 11 korte trajecten achter elkaar aangeboden met tussenafstanden van 10 – 90 meter. Even liepen we door de gemeente Aarle-Rixtel. Teruggekeerd in de gemeente Helmond dwaalden we nu door bosgebied Geeneindse Heide. Daarbij liepen we langs het Kikkerven, het Wasven en het al eerder aangekondigde Kromven. Na de samenvoeging met het 25 km parkoers was op 24,9 km de grote rust in de kantine van SV Stiphout Vooruit te Stiphout. Door bosgebied Zandbergen werd de Papenvoortse Heide weer bereikt. Na een lange zandweg langs de A67-snelweg werd deze snelweg middels een brug overgestoken. Op 30,5 km was de laatste verzorgingspost. Langs bosgebied de Refelingsse Heide werd de spoorlijn Eindhoven – Venlo bereikt. Via de Collsche Heide werd het Eindhovens kanaal bereikt. De totale afstand bedroeg deze dag 34,9 km. Op de 2^e wandeldag van deze 3 daagse op zaterdag 5 augustus 2000 waren de eerste honderden meters dezelfde als de eerste dag. Aan de parkoersbeschrijving te zien was deze route door iemand anders uitgezet, deze was duidelijk anders dan de eerste dag. Na de wijk Hulst volgden we de spoorlijn Eindhoven – Maastricht tot aan het Eindhovens kanaal. We liepen onder een spoorbrug door. Ook nu kwamen we door nieuwbouwwijken die nog

niet op de fotokopieën van de meege-
nomen gedetailleerde topografische
kaarten waren ingetekend. Hierdoor
was het parkoers niet goed te volgen
op deze kaarten. We liepen eerst naar
en later om het gebied met de naam

IVN-stempel

Zesgehuchten en om de Gijzenrooise Zegge.

Op 1 mei 1921 werd Zesgehuchten door Geldrop geannexeerd. Twee heel verschillende dorpen werden verenigd tot één gemeente. Het gemeentehuis van Zesgehuchten (tegenover de kerk) werd na de annexatie overbodig en het werd voor f 3000,- verkocht aan de heer Janus Geeven, die naast het gemeentehuis een café had. Zesgehuchten is, zoals de naam al zegt, de verzamelnaam van de zes gehuchten waaruit deze vroegere gemeente is opgebouwd. Maar welke zijn die gehuchten nu precies? En waar komen hun namen vandaan? Zesgehuchten hoorde bij de heerlijkheid Heeze-Leende en Zesgehuchten en bestond uit Gijzenrooi, Genoehuis,

Hulst, Hoog Geldrop, 't Hout en Riel. Papenvoort, dat bij de eerder genoemde Papenvoortse Heide ligt, was een buurtschap van Hulst. Het gehucht Riel lag vroeger in een bosrijke omgeving. De naam komt van Rielle of Rietlo en "lo" betekent open plek in het bos. De naam 't Hout duidt eveneens op bos, terwijl het woord "rooi" in Gijzenrooi ons vertelt dat het bos van Gijsbrecht werd ontgonnen. Hulst dankt zijn naam aan een plant, die daar veel voorkwam. Hoog Geldrop duidt op een hoger gelegen plaats in het landschap. Verschillende straatnamen verklappen iets over hoe het er in Zesgehuchten in vroeger tijd uit moet hebben gezien. Neem de Rielsedijk. Om vanuit het gehucht Riel bij de kerk te komen, moest men dwars over de Rielse Heide, een gebied rijk aan vennen en moerassig bos. (Het enig overgebleven moeras-sige gebied is de Zegge.) Wie een beetje netjes voor meneer pastoor wilde verschijnen, nam het opgehoogde pad, later de Rielsedijk genoemd. Iets verder op lag (en ligt) Papenvoort, dat zijn naam ontleende aan de doorwaadbare plaats (voort) in de beek ter plaatse, waar de priesters (of papen) plachtten over te steken. Wie van de andere kant van de kerk kwam moest een goed voerman zijn, want daar moest men over een modderige landweg de Diepe Vaart. De bewoners van Hoog Geldrop zaten hoog en droog, vooral dankzij de afwatering van de Beekloop. De aanleg van de spoorlijn sneed Zesgehuchten in tweeën. Nog steeds is het spoor een barrière tussen Zesgehuchten en het centrum van Geldrop. Omdat er een oversteek over het Eindhovens kanaal gemaakt moest worden, werd de spoorlijn verhoogd aangelegd. Wilt u nog meer weten over Zesgehuchten, lees dan verder op internet <http://home.wxs.nl/~bvzesgehuchten/geschied.htm>

We staken de gemeentegrens van Eindhoven over en kwamen in een heide- en bosgebied. We staken de A67-snelweg over en kwamen nu op de uitgestrekte Groote Heide. Met een grote bocht liepen we om het kleine Huisven heen en we bereikten op 7,7 km de 1^e verzorgingspost. De meeste wandelaars liepen hier (nog) voorbij en slechts een klein aantal nam hier een rust. Ondergetekenden behoorden tot de laatste groep. Veel 35 km lopers vinden een verzorgingspost op 8 km

aan de vroege kant. We staken de A2-snelweg over en tevens de gemeentegrens van Waalre. Daarbij kwamen we op korte afstand langs de Aalsterhut. We liepen nu door een bosgebied met een wijde bocht om het Meeuwven heen en bereikten buurtschap Achtereind. Hier volgden we de Achtereindsestraat. Na een boerderij doken we weer een bos in. We bevonden ons hier vlak bij de gemeentegrens van Valkenswaard, maar staken deze niet over. Op 14,7 km was de 2^e verzorgingspost, pal aan de A2-snelweg. Hier sprak ik nog een Euraudax-wandelvriend die uit de omgeving van Bremen komt, ruim 4 uur rijden van Geldrop vandaan.

Een eind verderop stonden een heleboel wandelaars stil, die niet wisten hoe ze verder moesten lopen.

Weliswaar was het bekende wandelaar gepijld, maar de laatste km tot aan dit punt, waar de wandelaars stil stonden, waren pijlen weggehaald. En de controleur wist ook de juiste route niet meer. De paden in de omgeving waren aardig dichtgegroeid en soms stond het gras wel een meter hoog. Ik had weliswaar een fotokopie van een topografische kaart bij mij. Maar vanaf de laatste verzorgingspost had ik de route niet op de kaart gevolgd en wist dus niet precies waar we zaten. Na wat heen en weer lopen besloot ik naar de snelweg te lopen die hoorbaar was. Ik was er van overtuigd dat we de snelweg toch spoedig weer moesten oversteken. Bij de snelweg aangekomen volgden we deze en bij de eerste brug staken we de snelweg over. En we zagen weer markeringen. Via buurtschap Heezenbosch bereikten we de samenvoeging met het 25 km parkoers. Op 23,7 km was de grote rust in Café De Gouden Leeuw te Heeze. Via kasteel Heeze verlieten we deze plaats weer. Door het Herbertusbos dwaalden we naar de rand van de Strabrechtse Heide. *De Strabrechtse heide is een natuurreservaat van ruim 1.500 hec-*

bekende wandelaar

tare, liggend in de gemeenten Heeze, Geldrop, Mierlo, Someren en Maarheeze. Binnen Geldrop liggen 203 ha. van de heide. De Strabrechtse Heide ontleent haar naam aan het gehucht Strabrecht onder Heeze. "Stra" betekent ontginning aan de weg en Brecht (of Brink) betekent open plek in het bos. We volgden de rand van de heide tot aan de gemeentegrens van Geldrop. Na een manege staken we de A67-snelweg weer over. Door bosgebied langs de oostkant van Geldrop bereikten we het centrum van Geldrop. Als laatste kwamen we nog door de kasteeltuin van Geldrop. Het kasteel is in 1616 gebouwd en is gelegen in een prachtig park in het centrum van Geldrop. In het kasteel bevinden zich onder andere een expositieruimte en een oudheidkamer. In de oudheidkamer zijn historische voorwerpen, gevonden in de Geldropse grond, zoals gebruiksvoorwerpen en ambachtswerktuigen van de vroegere nijverheid en een groot aantal documenten en foto's van geschiedkundige en heemkundige betekenis samengebracht. In het kasteel zijn verder ondergebracht: de heemkundekring, de gilden en een permanente collectie schilderijen van Teun Gijzen. Naast een bezoek aan het kasteel is het ook zeker de moeite waard om een wandeling te maken door het kasteelpark en de kinderbouderij te bezoeken.

De totale afstand bedroeg deze dag 35,5 km.

Zondag 6 augustus 2000 was de 3^e en laatste dag van deze Kempische Wandeldagen. We verlieten Geldrop nu in zuidoostelijke richting. Evenals de voorgaande twee dagen liepen we al spoedig over bospaden. Verschillende malen kwamen we langs bordjes 'uitlaatrouten honden'. Spoedig verlieten we de gemeente Geldrop. In Mierlo kwamen we tot aan de buitenwijken. We staken de A67-snelweg over en op 6,7 km was de eerste wagenrust. Later bleek dit ook de derde en laatste wagenrust te zijn. Door het vrij hoge tempo, dat ik in het begin had ontwikkeld, duurde het zo'n 5 minuten voordat een volgende wandelaar bij de verzorgingspost langs kwam. Want verzorgingsposten sla ik niet over. Even volgden we de A67-snelweg over een parallelweg, maar spoedig sloegen we af en dwaalden nu een tijd door de bossen en langs heide van de Strabrechtse – en Lieropse Heide.

Nadat we bosgebied Blauwe Kei hadden doorkruist staken we, in de gemeente Lierop de A67-snelweg opnieuw over. We volgden nu meer dan een km een asfaltweg. Dit was een rustige weg en hierlangs voerde ook een paars gekleurde wandelroute. Eerst door en later langs bosgebied Broekkamp liepen we langs het beekje Goorloop. Dit volgden we meer dan een km. Eigenlijk liep langs deze beek helemaal geen pad. Het was eigenlijk een smalle strook gras tussen een beek rechts en prikkeldraad links. Ook zaten er flinke gaten in dit pad. Even na het einde van dit pad was op 14,8 km de tweede wagenrust. Ik hoorde iemand de opmerking maken dat Constant het met het pad langs de beek wel moeilijk

gehad zal hebben. De tweede verzorgingspost werd traditiegetrouw gerund door Piet en Nelly Timmermans. Ze doen dit al zo'n 10 jaar en zijn op deze post eigenlijk niet meer weg te denken. Bij deze verzorgingspost was een bijzondere traktatie mogelijk, namelijk vlaai met wespen. Je kreeg een (mondelinge) garantie dat deze wespen niet prikten. We staken het beekje Nederheidse Loop over en door de buurtschappen Eindje en Hersel bereikten we bosgebied Herselse Heide. Voor buurtschap Achterbroek en door bosgebied Gebergten zetten we koers naar het plaatsje Lierop. Hierbij kwamen we langs een groot zonnebloemenveld. De zonnebloemen hadden weliswaar geen grote koppen,

maar ze stonden wel mooi in bloei. Een paar honderd meter voorbij de grote rust, die op 21,6 km was, rustten wij op een bankje in een klein parkje. We zaten er nog maar net of nog drie andere wandelaars kwamen hier ook rusten. Twee van hen hadden zelf hun koffie bij zich in een thermoskan. We verlieten Lierop weer en kwamen in een bosgebied onder buurtschap Moorsel langs. Opnieuw doorkruisten we de Strabrechtse – en Lieropse Heide, ditmaal over een niet zo'n grote afstand als voorgaande jaren. Nu bereikten we de laatste wagenrust op 28,4 km. De totale afstand bedroeg deze dag 33,680 km.

Coos & Henri

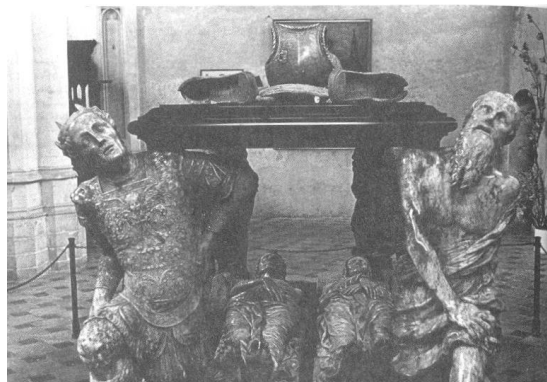
MET CONSTANT-OP-PAD

Internationale Zomertocht Breda

Constant wandelde op 12 augustus in Breda de zomertocht die werd georganiseerd door de Stichting Jeugdvierdaagse. Op de laatste dag van deze jeugdvierdaagse konden men, bij wijze van proef, ook starten op de 30 km. Een afstand die door Constant werd bewandeld, samen met nog een 40-tal wandelaars. De Vierdaagse zelf, die al op woensdag begon, trok natuurlijk duizenden deelnemers.

Ter inleiding iets over de stad Breda, die in haar omgeving veel mooie natuurgebieden kent, zoals: het Mastbos, Liesbos en de Galderse Heide. Daarnaast telt de stad ook een aantal niet te versmaden parken: waaronder in hartje stad het Valkenberg. Naast Garnizoenstad is Breda ook Oranje stad, waarmee de band met het huis van Oranje wordt bevestigd. Ook op muzikaal gebied kent Breda een traditie; we herinneren ons het jaarlijks terugkerende jazzfestival en natuurlijk de Militaire Taptoe.

De verbondenheid met de Nassaus begon in de 15^e en 16^e eeuw toen deze adellijke familie hier een kasteel bouwden, waarin thans de Koninklijke Militaire Academie is ondergebracht. In de fraaie gotische Grote Kerk, met de 99m hoge toren, bevinden zich imposante grafmonumenten van leden van de Oranje stamboom. Ofschoon deze basiliek veel minder rijk versierd is, kan ze zich enigszins meten met de Sint Jan in Den Bosch. Een uitzonde-

ring op de eenvoud van de kerk vormen de 16 eeuwse kooromgang, de zijkapellen, maar meer nog de indrukwekkende graftombe van Engelbrecht van Nassau (1504) en zijn gemalin Cimburga van Baden (1501). Het kasteel van Breda werd op het einde van de 17^e eeuw, op last van koning-stadhouder Willem III, naar een ontwerp van Jacob Roman, in de huidige stijl verbouwd. In 1685 liet Willem III ook Het Loo bouwen.

Dan kennen ze in Breda ook nog het Spanjaardsgat, dat herinnert aan de herovering van Breda door de Geuzen. De Spanjaarden hadden het kasteel in 1591 in bezit genomen. Prins Maurits wist echter het kasteel op listige wijze te heroveren. Wie kent niet het verhaal over het turfschip van Breda; we gingen er destijds nog wel voor rechtzitten in onze schoolbanken. Spinola, ook niet gek, kreeg het kasteel echter in 1625 alweer in Spaans bezit. De beroemde schilder Velasques schijnt ook nog in de buurt te zijn geweest, want die wist het een en ander zo getrouw

weer te geven als 'Las Lanzas' op een schildersdoek, dat ze het doek zelfs lieten inlijsten en het in Madrid in het Prado ophingen. Het doek hebben 'ze' er laten hangen, ofschoon de familievetes al lang geleden schijnen te zijn bijgelegd.! Met al deze wijsheid in pacht, werd er ook nog gewandeld. De start van deze tocht was vanuit scoutingcentrum 'De Mokkenboom' in de wijk Boeimeer. Na een aantal wijken kwamen de wandelaars al

rap in het buitengebied waar bossen en heideveldjes elkaar afwisselen. Het bekendste bos bij Breda is het Mastbos, dat gekenmerkt wordt door de grove den. Hier staan bomen die de respectabele leeftijd bezitten van 160 levensjaren. Op veel plaatsen is het oorspronkelijke bos onderplant door loof- en naaldbomen. Meer zuidelijk treft men ook donkere bospercelen, waar vooral de majestueuze Douglas-spar werd aangeplant. Tussen de verschillende bosgebieden treft men ook moerassige vennen, die een zeer belangrijke biotoop vormen voor veel soorten amfibieën. Dit gebied kent natuurlijk een grote cultuurhistorische waarde.

Ons wandelgebied richtte zich vervolgens op het oorspronkelijke heidegebied dat zich uitstreckte richting Galderen. Het meest open terrein is nog gedeeltelijk begroeid met heide, maar ook treft men er grassen aan en enkele grove dennen bosjes. Het gebied wordt wel eens gebruikt voor

militaire oefeningen. Bij een asfaltweg aangekomen, was de gelegenheid geschapen om te rusten en iets te drinken.

Na de rustpauze staken ze bij het viaduct de snelweg over en kwamen de wandelaars via landelijke weggetjes door de Daesdoncksche Tiend bij rivier de Mark. Via het fietspad dat deze rivier volgt komt het gezelschap uiteindelijk bij picknickplaats 'Houtwallen', waar even gemijmerd kan worden over de Mark.

Het stroomgebied van de Mark wordt gekenmerkt door een groot aantal beken die in elkaar overvloeien. Dit geheel schept een netwerk waardoor een gebied ontstaat van grote ecologische waarde, voor zowel de landbouw als het landschap. Ook dagjes mensen,

vooral uit Breda, vinden langs de Mark hun vertier. Door de ijstijd ontstonden in het gebied zandbulten, door het opstuiven van zand uit de drooggevallen rivierbeddingen. Deze zandbulten werden later donken genoemd. Hierop konden vroegere bewoners van het gebied een heenkomen vinden als er weer eens een overstroming plaats vond. Verwijzing naar deze hoogtes zijn nu nog Daesdoncksche Tiend en de Hoogedonk, maar veel donken zijn in de loop der eeuwen afgegraven. Even achterop geraakt door deze mijmering komen we toch op tijd in Galder, waar in café 'In het Kruispunt' een rust was voorzien. Het dorpje Galder ligt in het groen verscholen en bezit de mooie St. Jacobskapel die begin 15e eeuw werd gesticht, eens

vernieuwd omstreeks 1550 en in de 19e eeuw in gebruik geweest als school en nu weer bestemd voor R.K.-ere-diensten.

Stilaan keren de wandelaars weer terug naar Breda, passeren de drukbezochte 'Galderse meren', komen nogmaals over het heidegebied, volgen ruiterspaden door het Mastbos, zijn nog eens in de gelegenheid om iets te drukken en naderen dan de stad. Langs Aa of Weerijds gaan ze uiteindelijk naar de finish, waar ze werden ontvangen met muziek. Volgend jaar zal ook de dertig km afstand op de laatste dag van de Jeugdvierdaagse zeker doorgang vinden.

VOETPADENDAGEN IN WEERT

Ad van Asten

Dit jaar stond de organisatie van de nationale Voetpadendagen onder verantwoordelijkheid van het Wandelplatform LAW. In het kader van deze organisatie had ook OLAT ingeschreven in het weekend van 16 en 17 september met een natuurwandeltocht door het IJzeren Man gebied bij Weert. OLAT legde de uitvoering in handen van de werkgroep Graaf van Hornepad, die samen met de wandelgroep van AV

Het motto van deze wandeldagen 'Ontdek de boerenlandpaden' ging hier in Weert niet direct op. We wandelden weliswaar over prachtige natuurpaden in een gebied dat zich bij uitstek leent

den Kerkhof, Jan Verriet en Paul Rietjes hadden het keurig voor elkaar. Het parkoers was zo gepijld dat een routebeschrijving haast overbodig was,

Weert drie parkoersen van 20, 15 en 10 km uitzette.

voor recreatie en dan met name 'wandelen'.

Tjeu van

maar die voldeed ook goed als dubbele consumptiebon en een reductie op het boekje Graaf van Hornepad.

Er was echter geen moment sprake van dat we iets aan het ontdekken waren en dat wij hier wandelden om de aandacht te vestigen op iets dat verloren dreigt te gaan of zal worden opgeslokt door industriële of andere ontwikkelingen. Integendeel, in dit wandelge-

bied is duidelijk gemaakt hoe gecultiveerde woeste gronden passen bij een moderne woon- en werkstad. Het boerenland zagen we nauwelijks, evenmin als knusse paadjes die ergens verscholen liggen in boerengehuchtjes. Zo ontstond er ook op geen enkele manier een band tussen wandelaar en de boer en zijn omgeving. Wel kwam hier het ecologische aspect van deze wandeldagen duidelijk naar voren. Wij zagen hoe natuur- en milieuorganisaties in samenwerking met de Europese Gemeenschap nieuwe kansen aan het creëren zijn voor de waterhuishouding in 'De Kruispeel'. We wandelden hier zo'n 2,5 km langs het kanaal, met aan onze linkerkant het peellandschap waarin greppels gegraven zijn om vegetatie en amfibieën meer levenskansen te geven. Het is een moerasgebied met berken, gras en heide. Door het gebied loopt ook de Tengelroyse Beek. Verder liepen we door de Laurabossen die zijn afgezet met draad en te betreden via klaphekjes. De

aanloop vanaf startplaats café 'Dennenoord' - die ook weer finishplaats was - liep door het recreatiegebied 'De IJzeren Man'. Gelegenheid om te rusten en iets te drinken was er halverwege het parkoers in 'De Schuttershoeve'. Een groot deel van het parkoers liep over het Graaf van Hornepad. Tegen het einde van de route kon men gratis een bezoek brengen aan een milieutentoonstelling. Het weer was er echter niet naar om zo 'in het natte pak' ergens binnen te wandelen.

OLAT had twee wandeldagen voorzien. Het fraai gelegen café 'Dennenoord' diende als inschrijflocaatie, bevrouwd door twee bekende gezichten van het OLAT-inschrijfbureau: Lieske en Dini. De enige 'aanloop' die ze op zaterdag kregen was van de 'baas zelf' die af en toe eens buiten ging kijken waar zijn wandelgasten bleven. En daar bleef 't ook bij!

Niet getreurd, op zondag was er weer een nieuwe kans. Nu kwamen er wel

enkele wandelaars opdagen. Niet speciaal de wandelaars voor wie deze wandeldagen bedoeld zijn - mensen warm maken voor het wandelen door hen specifieke paadjes voor te toveren en de aandacht te vestigen op paden die in de knel dreigen te komen -. Het waren merendeels de recreatieve wandelaars die je op alle wandeltochten treft, die onze oproep hadden gelezen en waren gekomen om te wandelen en te genieten. Zal ik de namen noemen? Hoef niet, we kennen elkaar immers allemaal!

Het was een prachtig parkoers en velen die hier waren, zullen nog eens terugkomen om aan de hand van het Graaf van Hornepad de ruim 90 km rond Weert in al zijn pracht in z'n geheel over te doen.

Maar of we 'ons' ook nog eens moeten presenteren voor landelijke organisaties met een speciale intentie.....?

Wandelen over het Drenthepad - Streekpad nr.6 (slot)

Piet en Janny Jansens

In augustus 1999 waren we met het wandelen over het Drenthepad gekomen tot aan het dorp Westerveelde, en nu in het voorjaar hebben we er zin in om - voor we aan een andere LAW beginnen - eerst het resterende deel naar Emmen te voltooien. In een stromende regen rijden we op zaterdag 15 april naar SVR Camping "De Lindehof" in het kleine plaatsje De Punt vlakbij het vliegveld Eelde. Na een gezellige ontvangst met koffie en eigengemaakte boerencake is het zowaar droog geworden en op het moment dat we de voortent aan de caravan ritsen breekt zelfs de zon door. Ook het weerbericht is gunstig voor de komende dag, dus wat een mooie timing om hier een paar dagen te wandelen!

zondag 16 april 2000

9e etappe

WESTERVELDE - YDE - DE PUNT 19 km

Om 07.30 uur als Castor even wordt uitgelaten, is de lucht nog egaal grijs maar het is wel droog. Nog even terug in de slaapzak en daarna uitgebreid brunchen. Om 12.00 uur rijden we naar de Brink van Westerveelde waar we vorig jaar geëindigd zijn en trekken onze wandelschoenen aan. We zien dat SVR Camping "Wiekema" ondertussen is verhuisd en achter de voormalige camping - waar we vorig jaar nog een week hebben vertoefd - wandelen we langs het hunebed en door het Norgerholt, het oudste oerbos van Nederland. De routebeschrijving geeft aan dat we vóór het oude Kerspeldorp Norg ook nog door de Peelinckstuin moeten wandelen, maar de route is omgelegd zodat we daar omheen gaan en langs de mooie oude kerk uit de 13e eeuw verlaten we het dorp. We zijn een beetje jaloers op de bewoners in de prachtige gerestaureerde boerderijtjes

langs de dorpsrand. In het Westerveen wandelen we langs een gedenksteen van slachtoffers uit WO-II en even later langs een grote plas die door de Duitsers is gegraven en door de plaatselijke bevolking de "Hitlerring" wordt genoemd.

De markering is hier slecht te zien en klopt ook niet met de beschrijving waardoor we prompt een verkeerde weg inslaan en bij het gehucht Peest uitkomen. Zo te zien op de kaart maakt dat niets uit en over een ander zandpad bereiken we de beschreven route en komen op de heide van het Noordsche Veld. De opvallende grafheuvels heten hier de Negen Bergen, welke dateren uit een periode van 3000 jaar geleden. In totaal moeten er hier meer dan 150 grafheuvels zijn geweest, waarvan er nu nog zo'n 50 van over zijn. Op een bankje met uitzicht op een kudde gra-

zende geiten op de heide houden we een rustpauze.

Het nu volgende zandpad is ruim 2 km lang en met de wind in de rug en een lekker zonnetje is het zelfs warm te noemen. Een ree rent verschrikt weg over een akker als zij wordt gestoord door een aantal fietsers en in het Kustersveen zien we diverse eenden en ganzen zitten broeden op hun nesten. Dit jaargetijde is altijd weer prachtig met het jonge groen en de vele bloeiende struiken van sleedoorn, krenten en prunus.

Dinsdag 18 april 2000

Omdat het gisteren (maandag 17 april) een koude regenachtige dag was, zijn we mooi in de caravan gebleven, lezen wat en doen boodschappen in Eelde. Nu schijnt echter de zon, dus er op uit voor de volgende etappe! Piet rijdt met de auto naar Zuidlaren, parkeert deze op de Grote Brink, en fietst via de kortste weg terug. Janny heeft ondertussen koffie gezet, en om 10.00 uur zijn we gereed voor vertrek.

Via het dorp Yde komen we terug op de gemarkeerde route en wandelen even later langs het Vliegveld Eelde, waar het zo te zien niet zo druk is als op Schiphol. Door het landgoed Vosbergen waar we in een weiland tientallen lammeren zien, bereiken we de brug over het Noord-Willemskanaal en betreden nu een stukje van de Provincie Groningen. Tevens zijn we hier op de noordelijkste punt van het Drenthepad. We gaan onder de snelweg A-28 door en bij de brug over de Drentsche Aa praten we even met een visser die de een na de andere voorn uit het riviertje haalt en weer netjes terugzet. We zien dat het gebied hier al veel veranderd is ten opzichte van onze stafkaart van 1998 (!), en de visser vertelt dat juist vorig jaar een aantal dijken zijn doorgestoken waardoor weilanden zijn ondergelopen, die nu paaigebieden zijn voor de vele snoeken en snoekbaarzen. Staatsbosbeheer heeft momenteel 2300 ha in bezit en zorgt ervoor dat het stroomgebied van de Drentsche Aa in een natuurlijker staat hersteld wordt.

Bij Glimmen steken we de spoorbaan over, die in 1975 bekend is geworden van de "treinkaping bij De Punt", waar vele slachtoffers te betreuren vielen. Deze keer hebben we de thermosfles met koffie "thuis" gelaten omdat de wandelgids aangeeft dat er genoeg horecazaken langs de route zijn te

In het natuurgebied Hondstongen bij Vries zijn de contouren van het beekdalgebied goed te zien. Het dal ligt lager - met in het midden de Runslot - dan de omgeving, is veel drassiger en heeft daardoor een totaal andere begroeiing en vegetatie dan de hoger gelegen delen. Een informatiepaneel vermeldt dat in deze omgeving in 1897 bij het veen baggeren "Het meisje van Yde" is opgegraven. Het veenlijk ligt nu in het Drents Museum in Assen en na grondig onderzoek meent men nu te

DE PUNT - YDE - ZUIDLAREN 20 km

vinden. In Glimmen en Blankenweer is echter alles gesloten zodat we tegenover een golfveld op een paar boomstammen gezeten onze boterhammen opeten.

We stappen weer eens op en bij het NIVON-Huis "De Hondsrug" zijn we op bekend terrein want tot aan Midlaren loopt het "Pieterpad" - wat we in 1995 hebben gelopen - gezamenlijk op met het Drenthepad. Een mooie Wandelwijzer geeft de diverse plaatsen en afstanden aan. De hunebedden achter een boerderij in Midlaren - we zijn ondertussen weer in de Provincie Drenthe - liggen er nog net zo bij als in 1995 (en al veel langer!) en wij slaan met het Drenthepad af richting Plankensloot, een van de oudste gegraven waterwegen van Drenthe. Het ernaast gelegen café heeft een inrichting van meer dan honderd jaar oud, wat wij graag eens willen zien, doch ook hier is alles nog gesloten.

Over een graspad wandelen we langs de vaart tot de uitspanning "Meerzicht" aan het Zuidlaardermeer en het verhaal wordt eentonig als we vermelden dat ook hier alles in diepe rust is. Duidelijk is hier het seizoen nog niet aangebroken. Wel kunnen we buiten onze bidons met water vullen en Castor zijn dorst laten lessen. Een fietspad brengt ons bij watermolen "De Groeve" aan het Havenkanaal waar net de rondvaartboot "Berend Botje" voorbijkomt. Ook wij kennen het verhaal van Berend Botje en we hopen voor de passagiers dat ze ooit nog thuis zullen komen. Wij volgen het kanaal naar molenmu-

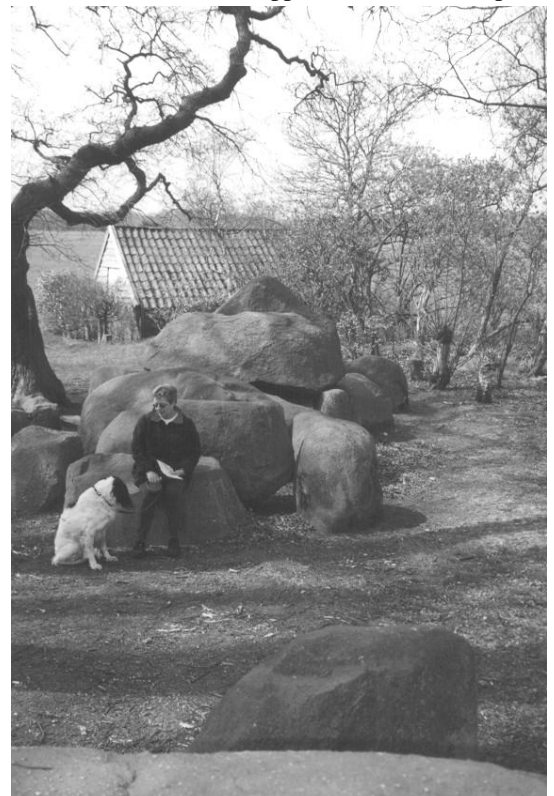
weten dat ze ongeveer zestien jaar oud was toen ze om het leven werd gebracht. Volgens de C-14 datering zal ze rond het begin van de jaartelling geleefd hebben.

In het dorp Yde verlaten we de geelrode markering om via de grote brink nog 800 meter door te lopen naar de camping. Alhoewel niet warmer dan $\pm 12^\circ \text{C}$ was het toch een aangename wandeldag en zoals gewoonlijk fietst Piet weer terug om de auto op te halen.

10e etappe

seum "De Wachter", welke gebouwd is in 1851. De molen is prachtig gerestaureerd en binnen is er een olielagerij en ambachtelijke bakkerij. Vier ouderwetse stoommachines zorgen voor de eigen stroomopwekking. Van mei t/m september worden er demonstraties gehouden voor het publiek, maar als wij langs komen zijn net een aantal mensen met de stoommachines bezig en mogen wij toch even een kijkje nemen.

Langs Havezathe Het Laarwoud, tegenwoordig het gemeentehuis van Zuidlaren wandelen we naar het eindpunt van deze etappe en zijn om halfdrie op de Grote Brink, waar we eerst een terrasje opzoeken en daarna nog wat boodschappen doen in de super-

markt. De volgende dag breken we op en verhuizen naar de SVR Camping

van Fam. van Rein in Gasselte, vanwaar we de volgende etappes zullen

wandelen.

In een stralende zon vertrekken we om 09.00 uur vanaf de Grote Brink in Zuidlaren. Het dorp staat bekend omdat het nog 10 (!) Brinken heeft en de grote Bernhardhoeve waar vele manifestaties en beurzen plaatsvinden. En niet te vergeten dat hier de grootste paardenmarkt van Nederland wordt gehouden. De Oude Coevorderweg wordt al spoedig een mul zandpad over de "Winkel-Akkers" en de wind stuift het zand in ons gezicht. Na de woonwijk Schuilingsoord volgen we een fietspad langs de N-34 en bereiken dan het Kniphorstbos, dat in 1860 door de Fam. Kniphorst is aangelegd om het stuifzand tegen te houden. De stuifzandduinen zijn nog goed te zien aan het reliëf in het bos en uit de Klokbeercultuur zijn veel resten van nederzettingen gevonden. Verder staat er nog een gaaf hunebed.

In Anloo bekijken we in een oude boerderij een expositie van Staatsbos-

Donderdag 20 april 2000

beheer over het Stroomdallandschap van de Drentsche Aa en houden daarna een koffiepauze op het terras van Café 'Popken'. Het mooie kerkje van Anloo is een van de oudste van Noord-Nederland en het van tufsteen gebouwde gedeelte uit de 11e eeuw is nog goed te onderscheiden van de bakstenen uitbreidingen in latere jaren. Ook Anloo behoorde tot de zes "Dingspelen" (hoofdplaats waar door de bisschop rechtszittingen werden gehouden). Mooi zijn de prachtige vergezichten over de hoog gelegen landbouwessen.

In het aangrenzende bos van Landgoed Terborgh treffen we weer een hunebed en we wandelen door een Pinetum, een aangelegde coniferenverzameling. Via een veerooster volgen we een smal pad door een heideveld waar Drentsche schapen grazen en steken even later de (zeer drukke!) N-34 over om dan een bospad te volgen richting Gieten. Opmerkelijk genoeg zien we geen zitbanken meer om even de benen te strekken. Komt ook omdat hier geen fietspaden zijn, waar langs wel altijd zit- en picknickbanken te vinden zijn. We wandelen om het "Zwanenmeer" heen en gaan dan over een grote camping (even gebruik maken van de waterkraan voor Castor) en langs het zwembad naar Gieten.

Het dorp zelf laten we echter aan onze rechterzijde liggen, want we gaan aan de oostelijke kant over het fietspad naar het gehucht Bonnen, waar in de

ZUIDLAREN - GASSELTE 23 km

oude Saksische boerderij Klein Hilbingshof een kunstatelier is gevestigd. We lopen nu boven op de Hondsrug, een stuwwal die al voor de ijstijd bestond en van Emmen naar Groningen loopt. De westelijke helling loopt langzaam af naar het dal van de Drentsche Aa, terwijl de oostkant juist steil door het ijs is afgeschuurd. Het hele oostelijke gedeelte was vroeger tot ver in Duitsland één grote woestenis van veenmoerassen. Door het heldere weer kunnen we van prachtige vergezichten genieten.

Het laatste stuk naar Gasselte gaat nu over het traject van een voormalige spoorlijn die van Assen naar Stadskanaal heeft gelopen en in 1904 is aangelegd. Om de spoorbaan zo horizontaal mogelijk te laten lopen is deze op de Hondsrug (met de schop!) helemaal ingegraven. In 1970 is de spoorbaan opgeheven. De camping zelf ligt aan dit pad en via een trap klimmen we "het ravijn" uit, zoals dat hier genoemd wordt en zijn om 14.30 uur terug bij de caravan. We worden vriendelijk begroet door onze nieuwe buurman die warempel een ex-collega van de luchtmacht blijkt te zijn waar Piet jaren mee samengewerkt heeft. Zo zie je maar hoe klein de wereld is. Nog even terugfietsen naar Zuidlaren om de auto op te halen en dan zit een mooie dag er weer op.

Vrijdag 21 april 2000

GASSELTE - EMMEN 31 km

12e etappe

Vandaag is het voor ons de laatste etappe van het Drenthepad en tevens de langste. De planning is dat we met de bus terug gaan, dus er hoeft niet heen of teruggefietsd te worden. We stappen de caravan uit en het trapje af naar de voormalige spoorbaan. Na het dorp Gasselte komen we in Het Drouwenerzand, met nog een restje zandverstuiving. Omdat een gedeelte is afgesloten voor honden, moeten we een alternatief stuk wandelen wat niet gemarkeerd is, maar met de kaart erbij komen we daar wel uit. Het pad naar Bronneger ligt hoog en

we hebben een magnifiek uitzicht over de akkers waar de boeren druk bezig zijn met het poten van aardappels en suikerbieten zaaien. Even betreft het en voelen we een paar spetters regen, maar daar blijft het dan ook bij voor de gehele dag.

Na dit gehucht zien we langs het fietspad van de Bronnegerstraat zelfs vijf hunebedden vlak bij elkaar liggen waarvan een aantal mooie gave exemplaren. Na deze allemaal vereeuwigd te hebben wandelen we verder door De Bloemendellen naar Borger. Het Drenthepad gaat over het terrein van het Nationaal Hunebed Informatiecentrum "Flintenhoes" waar achter het grootste en meest indrukwekkende hunebed ligt. Een bordje geeft aan dat het info-Centrum vanaf 10.00 uur geopend is, doch alles is nog in diepe rust en het is toch wel 10.20 uur! Nog meer bezoekers druipten teleurgesteld af en wij gaan ook maar verder het dorp in om daar een terrasje te zoeken voor de koffiepauze.

Na een half uurtje wandelen we het dorp uit door een mooie bungalowwijk en gaan het Buinerveld in. Veel paden bestaan hier uit zogenaamde veldkeien, allemaal ronde keien die in de jaren dertig door de werkverschaffing met de hand werden aangelegd. Het loopt niet echt lekker dus zoeken we de kant van de weg op, wat velen voor ons zo te zien ook al hebben gedaan. Boswachterij Exloo (Castor mag hier overal los lo-

pen) is ook weer zo'n door de werkverschaffing aangeplant boscomplex om al het zand van de kale vlaktes tegen te houden. Volgens de (oude) Drentse bewoners: "Niks kwaoier as stoefzànd". Op een speciaal open gehouden plekje ligt - alweer - een hunebed. Even later komen we over het Molenveld, een groot heideveld bij Odoorn met één eenzame boom die van kilometers ver te zien is. Een paar omgezaagde bomen zijn voor ons een zitplaats om een rustpauze te houden.

Na het oversteken van de weg tussen Odoorn en Exloo wandelen we over het Zuiderveld en Noorderveld, een paar onafzienbare grote akkervelden. De zandweg is erg lang, we hebben een straffe wind pal tegen en het zand stuift in ons gezicht. Het is behoorlijk warm en de lange afstand vandaag begint zijn tol te eisen, Janny is dat niet gewend en heeft meer rustpauzes nodig. In het Valtherbosch is gelukkig wat schaduw en onder een paar bomen liggen we wat uit te puffen. Als we weer op pad gaan komen we zachtjesaan in de buitenwijken van Emmen.

Bij het NS Station zit het Drenthepad er op, doch wij lopen door naar het busstation aan de rand van de stad waar we ook begonnen zijn en veronderstellen dat onze bus naar Gasselte daar ook wel zal komen. Mis dus, we moeten terug naar het N.S.Station waar aan de achterkant onze buslijn

vermeldt staat en waar de bus net een kwartier geleden vertrokken is. Wij dienen nog drie kwartier te wachten en dan worden we voor 8 strippen per persoon naar Gasselte gebracht, waar ook nog eens drie kwartier mee gemeoid is. De vriendelijke buschauffeur die veel belangstelling toont voor onze wandelingen zet ons zelfs bij de ingang van de camping af.

Het Drenthepad is een van de Streekpaden van het NIVON die zeker biedt wat het beloofd. Een prachtig landschap met veel rust en ruimte. Mooie wandelpaden door bossen, natuurreservaten en over onafzienbare heidevelden. Het lopen over mulle zandpaden was niet altijd gemakkelijk, zeker niet in de warme weken van augustus 1999. In het gedeelte wat we nu liepen in het noorden en over de Hondsrug kwamen we door wat meer plaatsen dan vorig jaar. Mooie plaatsen zijn Norg, Zuidlaren, Gieten, Gasselte en Borger. Wat we op meer LAW's en Streekpaden tegenkomen is dat de markering niet altijd goed is aangebracht, soms al bijna weg, vooral op bomen en dan verrassend, op sommige gedeelten totaal vernieuwd met stickers. Maar men is nu eenmaal afhankelijk van vrijwilligers die de markeringen onderhouden. Met de Gids er bij - we maken altijd kopieën van de routebeschrijvingen, dan blijft het boekje netjes - lukt het trouwens (bijna) altijd om de route te vinden.

We blijven nog een aantal dagen op de camping en omdat we toch in de buurt zijn verkennen we in het oosten van Groningen een stukje van de LAW-Nr.10, Het Noaberpad, wat van Nieuweschans naar Emmerich (Dld) gaat over een afstand van 380 km. We willen dit in de loop van het jaar bewandelen en hebben nog een paar nieuwe adressen van campings langs de route verkregen die niet in de Gids vermeld staan. Aan de hand van de campings die niet te ver van de route moeten liggen, bepalen we onze etappeindeling waarbij wij gemiddeld tussen de 20 en 25 km per etappe afleggen.

Nog maar 11 jaar en toch al 160 kilometer in Nijmegen !

Door Sander Frijters

Na 6 jaar het laatste stukje van de intocht te hebben meegelopen en 2 jaar lang trainen (steeds verder) mocht ik dan eindelijk meedoen aan de 4-daagse in Nijmegen. Niet op de 4 maal 30 kilometer want ik wilde de 4 maal 40 kilometer doen. Dat is tenminste een afstand die de moeite waard is en daarbij kon ik dan gezellig met Martin, Babs en Ellie mee gaan lopen

De maandag was best wel spannend: wachten totdat we mochten starten en maar een beetje door Nijmegen rondlopen. Die nacht sliep ik dus ook slecht, met zijn allen in een grote zaal waarbij ook nog enkele mensen flink snurkten. De nachten erna heb ik prima geslapen, ik was toen zo moe dat ik niets meer hoorde.

Dinsdag ging prima, het was wel een eind maar zelfs die Waaldijk met die bruggen viel me alles mee. Ook de nasi in Elst smaakte prima. Wel veel mensen zo onderweg in vergelijking met de trainingsmarsen en winterseries die ik eerder gelopen heb. 's Avonds zijn we zelfs nog naar de bioscoop geweest om Mission Impossible II te bekijken. Papa viel in slaap onder de film: het watje!

Woensdag werd het vooral op het eind door Weurt en Nijmegen toch al wel zwaar. Vanaf Wychen, met uitzondering van een klein stukje Beuningen, was er helemaal niets meer te doen langs de kant die dag. Het rondje 'kroegen' helemaal aan het eind heb ik niet meer gelopen, Papa wist een iets kortere weg gelukkig.

De Zevenheuvelenweg op donderdag was helemaal niet leuk, ik had last van mijn spieren en dan vallen die heuveltjes echt niet mee. Papa vindt dit het mooiste stuk van de vierdaagse, maar ik vond er voorlopig helemaal niets aan. Met het inkomen van Nijmegen ben ik toch een paar keer moeten gaan zitten omdat ik echt niet meer kon.

Vrijdag ging het ineens een stuk beter. Dat stuk vanaf Mook was inderdaad lang maar eigenlijk ook weer voorbij voordat ik er erg in had. En toen liep ik de hele intocht en had nergens last van! Iedereen klapte voor me omdat ik zo jong ben; een Noorse dame riep zelfs tegen me 'I love you'. Aan het eind was ik toch wel blij dat ik binnen was en die Medaille kreeg. Daarmee zaten er 160 kilometer op en stond er in totaal

910 kilometer in mijn wandelboekje. In de trein naar huis hebben Papa en ik lekker zitten slapen, denkend aan de vakantie in Italië die 2 dagen later zou gaan beginnen.

Jammer dat we achteraf van die schrikverhalen hoorden over de Ganzenheuvel en legionella. Gelukkig bleef het beperkt tot 1 wandelaar en hadden wij beiden nergens last van.

Volgend jaar kom ik zeker terug naar Nijmegen en 'de Ganzenheuvel', dan moet dat kroontje op die medaille.

WEGWIJZERS

AvA

Opnieuw Groen Goud voor Sint-Oedenrode

Broughshane – St.- Oedenrode mag zich het groenste dorp van Europa noemen. Een delegatie uit het dorp onder leiding van burgemeester P. Schriek ontving gisteren in het Noord-Ierse Broughshane de gouden medaille. Vorig jaar kreeg St.-Oedenrode al goud tijdens de nationale Entente Florale. Ook het Ierse dorp Clonakilty werd met goud onderscheiden. Het Nederlandse Leusden behaalde een zilveren medaille in de categorie steden.

'Dit is een prijs voor heel Rooi', riep burgemeester P. Schriek uit nadat hij met de hele delegatie tegen middernacht de prijs in ontvangst had genomen. 'Dit biedt prachtige kansen voor ons dorp. Het krijgt hierdoor een eigen profiel waarmee we de boer op kunnen. Ik ben ontzettend blij dat we gewonnen hebben, vooral voor St.-Oedenrode zelf.

'Het Nederlandse jurylid J. Hendriks, die zelf niet voor St.-Oedenrode heeft meegeoordeeld, noemt de meande-

rende rivier De Dommel dwars door St.-Oedenrode een van de redenen dat voor het dorp gekozen is. 'Je kan ook een rivier hebben waar je niets mee doet. In St.-Oedenrode is er juist veel mee gedaan en met het plan Dotterbloem wordt het alleen nog maar mooier. Verder zijn elementen als de groene kunst op de rotondes en het park met de kinderboerderij bij de jury opgevallen.'

Aldus het E.D. van zaterdag 9 september 2000

Blootsvoets voor het goede doel

Diksmuide – Tim Vanackere (26) legde de Vierdaagse van de IJzer blootsvoets af. 'Geen enkel probleem. Ik heb er tot nu toe enkel zwarte voeten aan overgehouden. Geen blaren, want een dikke eeltlaag van een halve centimeter zorgt voor bescherming.'

Vanackere staat bekend als Tim de Pelgrim en noemt zichzelf een beroepswandelaar. Hij verblijft momenteel in Blankenberge. 'De afgelopen zeven jaar stapte ik 70.000 km bijeen. Ongeveer een kwart daarvan op blote voeten.' De jongeman stapte al drie

keer naar Rome, Santiago en Fatima. Aan de IJzer Vierdaagse nam hij deel om 100.000 frank bijeen te sprokkelen voor een kindertehuis in Berchem. Of de actie succes had is nog niet bekend.

Mensen in een rolstoel moeten meer wandelen

Kerkrade – Lilian Frederiks lacht er wel om dat het tegenstrijdig klinkt: mensen in een rolstoel die wandelen. Hoewel ze dat zelf niet zo voelt. 'Ik zie het ook echt als wandelen. Ik in een rolstoel en mijn man te voet.' De

Duitse medeorganisator van de derde Eurode Rolstoel Wandeldag uit Herzogenrath spreekt wel over Abfahrt, als hij de start bedoelt.

Hoe dan ook, zestig mensen vertrokken onlangs op een zondagochtend in

de rolstoel plus dertig valide wandelaars voor een tocht van acht kilometer door het Broechebachtal vlak over de grens bij Kerkrade. Een waterrijk gebied, mooie natuur en vooral: verharde paden en een sanitaire stop halver-

wege. Vijftien paar armen van de jeugdbrandweer Herzogenrath waren present om te duwen. Anderen gingen in hun elektrische karretje of per 'hand'-kar. In totaal waren er zo'n honderd man om het een en ander in goede banen te leiden, zoals de sanitaire verzorging etc. Jammer dat zo weinig mensen het aandurfd, zo was er vanuit tehuizen maar weinig animo, ofschoon er ruimschoots reclame was gemaakt. De meeste deelnemers zijn

'Te Voet, het ga je Goed'

In 'te voet' de onafhankelijke wandelkrant van Nederland worden we geconfronteerd met het afscheid van de hoofdredacteur en medeoprichtster van deze krant: Hanneke Luitwieler. 'Ik was bij 'te voet' sinds de oprichting, nu ruim vijf en een half jaar geleden.

Nieuwe Wandelgids Belgische Ardennen

Bij uitgever Elmar verscheen in mei een nieuwe wandelgids voor de Belgische Ardennen. De schrijver van de gids heet Ignace Fermont. Hij heeft alles grondig aangepakt. Bij de inleiding komen aan de orde: het klimaat, het wandelpadennet, het landschap en flora en fauna. Daarnaast staat er veel informatie in het boekje over goed-

The Happy Walker

Trijnie en Albert van der Schans uit Eindhoven schreven mij een brief waarin ze vertellen dat ze hun vakantie hebben doorgebracht op het Griekse eiland Kreta. Als fervente wandelaars gingen ze ook daar op stap en ze besloten de zware, maar fantastische Samariakloof te lopen. Geweldig natuurschoon en prachtige uitzichten zo schrijven ze enthousiast.

De Hoge Imst

Inge en Kees (ook Breda) deden op zondag 30 juli mee aan de internationale wandeldag. Nadat ze om 9 uur vertrokken waren uit hun hotel zijn ze naar de startplaats gegaan op Hoge Imst. Daar werden ze opgepikt door een busje met andere wandelaars uit

De IJzer Vierdaagse

Deze vierdaagse, die wordt georganiseerd door het Belgische leger, wordt door zeer veel Nederlanders bezocht. Veel wandelaars die hier al jaren komen, moesten dit jaar constateren dat er vooral op de eerste dag nogal wat

ook boven de veertig, maar volgend jaar gaan we actiever jongere deelnemers werven.

Een van de jongeren die actief meedeed was Carsten Kempen. Hij doet al drie jaar mee aan de organisatie. Dit doen te weinig jongeren van mijn leeftijd zegt Carsten: 'ze zitten liever achter de computer of in de disco.' Trots is hij dat ze vorig jaar een prijs van 1500 DM gewonnen hadden om-

Eerst als redacteur, later als hoofdredacteur. Ik heb 'te voet' mede op poten gezet en zien uitgroeien tot een 'volwassen' tijdschrift voor wandelaars. 'Te voet was een beetje mijn kindje en nu moet ik het loslaten.' Aldus

kope overnachtingformules, kaartmateriaal en informatieadressen.

Fermont beschrijft 9 meerdaagse tochten van twee tot vier dagen. Hooge Venen, Oostkantons, Ourthe, Amblève en Semois komen voorbij. De schrijver geeft zeer veel achtergrondinformatie en ook alternatieve routes komen aan de orde. Bij de overzichtelijke kaartjes van de routes staan

In de plaats waar ze op Kreta verbleven werden ze getipt voor 'De Happy Walker', een organisatie die wandeltochten organiseert. Ze hebben contact met hen gezocht en diverse wandelingen gelopen onder leiding van een gids. Ze zijn zo tevreden dat ze mij een folder stuurden van deze organisatie. (Om OLAT-leden die nog op vakantie moeten een wandel tip te geven). Als je met De Happy Walker op

Zwitserland. Het weer was afwisselend regen en droog, maar geleidelijk werd dat ook beter. De conclusie: Het was een mooie tocht, die goed gepijld was en duidelijk beschreven. De wandeling begon om 9.45 uur en ze waren rond 14.00 uur weer aan de finish.

'ontbrak' op het anders zo rijke menu. De catering luisterde mee en de volgende dagen was er volop aanvulling. Wandelaars die voor de eerste keer deze wandelvierdaagse bezochten

dat ze iets bijzonders hadden gedaan voor de gehandicapten.

Het idee voor zo'n rolstoel-wandeltocht is al in 1992 bij Rainer Kratz ontstaan, toen hij vanwege multiple sclerose in een rolstoel terecht kwam. 'In een rolstoel zie je meer dan in een auto', zegt Rainer 'het is heel belangrijk om er eens uit te gaan, om onder de mensen te komen. Zo leer je nieuwe mensen kennen en bouw je een kenniskring op.'

Hanneke Luitwieler in haar afscheidwoord. Het ga je goed.

Mariëtte Woudenberg is de nieuwe hoofdredacteur, wij wensen haar veel succes.

voor alle etappes hoogtegrafieken. Zowel de moeilijkheidsgraad als het toeristische gebeuren in het gebied worden besproken.

Beschreven worden 2 vierdaagse tochten en 7 tweedaagse trektochten over gemarkeerde GR-paden.

Het boekje telt 236 pagina's met zw. w. ill/krt. De prijs f 32.50

tocht gaat dan wordt je echt geconfronteerd met het leven van de gewone mensen op het eiland en leer je echt de flora en fauna van Kreta kennen.

En familie van der Schans, we zijn ook ingenomen met jullie pluimpje aan het adres van clubblad OLAT-Nieuws.

De Happy Walker: Tobazi str. 56 - 74100 RETHYMNON - ☎/Fax 0831-52920

Nadat ze met z'n allen naar beneden waren gelopen, bracht het busje hen ook weer terug naar het hotel.

Als beloning kregen ze een mooie bloempot en het verhaaltje staat ook in Inges wandelboek.

waren vol lof en hebben niet eens gemerkt dat er in het begin 'mis was'.

Voor volgend jaar hebben we ook een reisgelegenheidsaanbod voor drie personen, informatie bij de redactie.

LLANWRTYD WELLS

Theo Tromp

Nagenoeg onuitspreekbare namen in het Wales zagen we bij onze wandelweek naar de 20^e Welsh International Four Days walks. Onze groep van 14 Nederlanders w.o. zeven leden van OLAT (Hans Hoek, Arie Evegroen, Piet Boudewijns, Paula Hendriks, Conny Nakken, Willem Brooymans en Theo Tromp) deden mee aan deze trip van JAGO-TRAVEL.

Vanuit Weert werd vertrokken met een busje met als chauffeur Theo. Paula vertrok vanuit Groenlo met het tweede busje. Zij waren ook beiden de reisleiding van deze tocht met als wisselchauffeur Conny. In de haven van Oostende was het ontmoetingspunt en na een kopje koffie met een broodje moesten we de Seacat op. Een soort catamaran. Op dat moment kwam ook de andere bus in de haven aan. Op de boot werd kennis gemaakt met de andere deelnemers, die geheel uit de vrouwelijke kunne bestond. De reis was mooi, een zonnetje en het was goed vertoeven op het dek en er werd druk gebruik gemaakt van het restaurant- en bargedeelte. In ruim twee uur was de overtocht gepiept en moesten we de linkerkant van de weg op. Via de M20, M26, M25 en de M4 bereikten we het Prinsdom Wales. Nu gaat het verder over wat regionale wegen, maar ook daar levert het links rijden geen problemen op. Tegen de avond bereiken we ons overnachtingadres het Stonecroft Inn Lodge, hier hebben we allemaal een tweepersoonskamer met keurig opgemaakte bedden.

Na de bagage uitgeladen te hebben zitten we al gauw achter een pint en een lekkere maaltijd. Zelf heb ik er maar geen zaak van gemaakt om alle soorten bier uit te proberen, dat kan je beter aan andere deskundigen overlaten.

De volgende dag maken we een excursie door de streek. Hier zien we hoe smal de Engelse wegen kunnen zijn, regelmatig zijn de wegen net zo breed als het busje. We rijden naar Elan Village, een rustig gehucht waar de schapen in de straten staan te grazen en waar we een fotostop maken. Het iets verder liggende bezoekerscentrum van de Elan Valley is onze volgende stop. Hier genieten we van een kopje koffie met taart en kunnen zien dat deze stuwmeren voor de waterhuis-

houding dienen voor het drinkwater van de stad Birmingham.

We rijden vervolgens langs de stuwmeren steeds verder omhoog om bij het bovenste stuwmeer de dam eens goed te bekijken. De plaats Rhayader of Rhaeadr Gwy, dat in het Wales betekent: Waterval van de Wye, maar blijkbaar is er een droge tijd geweest want de watervallen stellen niet veel voor. Hier hebben we de tijd om een hapje te eten, de ene doet dit op een bankje in het park, terwijl de andere een plaatselijk pub hiervoor opzoekt.

De rit gaat verder, steeds verder stijgend naar het 'dak van Wales'. We hebben een schitterend uitzicht op de gebied om ons heen en overal zien we schapen grazen.

Tijdens het rijden moeten we hier ook constant rekening mee houden. Sommige kijken niet eens op als we langs rijden, andere lopen rustig voor ons uit. Na een zeer smalle stijgende en daarna dalende weg treffen we in 'the middle of nowhere' een echte rode Britse telefooncel aan. Deze wordt gebruikt voor een groepsfoto en Hans probeert het thuisfront hier vandaan te bellen. Ook deze avond gebruiken we de warme maaltijd in onze pub Stonecroft.

's Avonds gaan we naar de meeting. Hier vertelt de organisator van deze Vierdaagse - Gordon Green - de wandelaars wat hen te wachten staat. Hij waarschuwt voor de 'moren' (moerasen) en de schapen, die de vanen en pijlen opeten of zijn het de boeren die ze verwijderen? Alle deelnemers krijgen een fotokopie van een kaart en de afstand van 25 kilometer wordt als 'groep' gewandeld. Er hebben zich 71 wandelaars voor deze Vierdaagse ingeschreven.

De eerste dag starten we om negen uur en het blijkt al gauw dat als je niet op het juiste spoor blijft dat een stok met gemak een meter diep in de grond gedrukt kan worden. Een mooie ruige tocht en schitterend weer. Door de benzinecrisis hebben zich helaas geen deelnemers meer aangemeld en starten er maar 69 deelnemers. We hebben halverwege een rust in een schooltje waar een aantal aardige dames ons voorzien van thee of koffie en overal staan koekjes op tafel. Na een rust van

acht koekjes en enkele prachtige verhalen van een Engelsman gaan we weer verder. Rond vier uur zijn we weer terug in Llantrtyd Wells, nu is het mijn taak om voor de maaltijden te zorgen voor de komende drie dagen. Deze dag openen we met een tomatengroentesoep, gevolgd door een nasi-maaltijd met kip in babipangsaus en natuurlijk satesaus. We sluiten de maaltijd af met ijs met ananas en slagroom en koffie toe. Na de afwas gaan we naar de Victoriahal waar elke avond iets te doen is. Vanavond een muziekgroep uit Wales. We zijn wat laat en buiten staat een meisje, dat verrukt is dat er toch nog een groep wandelaars aankwam. De zaal is zo goed als leeg en wij vormen als Nederlandse groep de grootste bezetting. De wandelaars, die deze avond niet aanwezig waren, hebben veel gemist. De komst van de groep had ook even aan een zijden draadje gehangen, maar omdat ze in Llantrtyd Wells hun tank konden vullen zijn ze gekomen. De groep met de naam Ffynnon begint vol enthousiasme aan hun optreden en je

kunt zien dat ze het met veel plezier doen. Zij hadden al een CD uitgebracht en een optreden achter de rug bij de BBC televisie en radio. De prachtige stem van Lynne Denman en de wijze waarop zij als het ware uit haar 'tenen' zingt brengt alle aanwezigen in vervoering. De gangmaakster Stacey Blythe zorgt voor de olijke noot en laat zien dat zij alle instrumenten (keyboard, piano en accordeon) goed beheerst. De blinde Dave Reid bespeelt de 6-string bassgitaar en het applaus na elk nummer zweept de groep op tot grote hoogten. Tijdens het optreden dacht ik: dit is iets voor de Kempische Wandeldagen, maar even over de mogelijkheden denkende laat ik de gedachte varen.

Na afloop van het optreden bedank ik Stacey voor hun geweldige optreden en zeg voor de grap dat ze maar eens in Nederland moeten komen spelen. Tot mijn grote verbazing was de groep hiervoor direct te vinden en als ik voor een uitnodiging zorg komen ze volgend jaar over naar Nederland. Dus als alles goed gaat kunnen we volgend jaar genieten van hun optreden in Nederland.

De tweede dag valt ons wat tegen: de route voert ons over een groot aantal brede boswegen door de streek. Alleen het stuk door de weilanden waarbij een riviertje via stenen overgestoken moet worden bekoort ons. Onderweg alleen verzorging via de ambulance in de

vorm van thee of koffie, alleen de langste afstand heeft de luxe van een echte Inn. Deze dag zijn de afstanden erg ruim gemeten, want de 40 km zal eerder 46 zijn geweest. 's Avonds na de maaltijd, die ook ditmaal uit drie gangen met koffie bestond gingen we weer naar de Victoriahal waar een optreden van een muziekgroep en volksdansen (countrydancing) op het programma stond. Maar na enkele nummers bleek al gauw dat wij zelf de volksdansen waren en iedereen van onze groep op de vloer stond. Als toeschouwer, maar ook als deelnemer aan het dansen hebben wij van deze avond genoten, maar rond halfelf

hieldden we het toch voor gezien.

We besloten nog een pint te gaan drinken; i.v.m. deze

Vierdaagse waren alle pubs

tot twaalf uur open in plaats van halfelf.

Llanwrtyd Wells is de kleinste stad van Engeland en heeft de reputatie van het grootste aantal aparte evenementen door het gehele jaar heen. Wat te denken van snorkelfietsen, waar deelnemers met een met lood verzwaarde fiets onder water door een sloot moeten fietsen of de man tegen paard Marathon en een rally van Morissen in het woud.

De derde dag begint met regen en ook een aantal pijlen zijn verdwenen, maar met de kaart erbij komen alle deelnemers toch weer op het goede spoor. Zelf komen we met Arie en Conny via paden door weilanden - waar steeds het hek achter ons gesloten dient te worden - op de route. Ondertussen was het droog geworden, de rust van deze dag is weer in het schooltje van de eerste dag. Vanuit deze rust zien we de deelnemers naar boven klimmen. Een deel van onze groep loopt verkeerd, maar een

roep kan dat herstellen. Boven aangekomen gaat het weer door het veengebied. het was een prachtige tocht. Langs de route zag men overal grote bramen, vandaag kwamen we allen moe bij de finish aan. Even dachten we eraan om maar in de Pub te eten, maar een half uurtje later dan normaal konden we aan tafel. Deze avond was er een optreden van een mannenkoor, de zaal zat vol en dit was voor mij een mooie gelegenheid om me na enkele nummers te drukken. Even een dutje gedaan en rond halfwaalf werd ik wakker en besloot nog even een pintje te gaan pakken in de Pub. Hier waren Hans en Wim nog

druk bezig om alle soorten te keuren. Er waren berichten dat België geblokkeerd was en de veerboten niet voeren, mogen we langer blijven?

De vierde dag 'mocht' ik zelf op de grote route, want Paula bleef bij de groep. Er was contact geweest met Jago: de acties in België waren voorbij en de Nederlandse acties zouden alleen op vrijdag zijn.

Ik start net na negen uur en bij de controle bleek dat ik Wim met een groep Engelsen al bijna een half uur had ingelopen en zij nog maar achttien minuten voor me zaten. De afdaling ging iets te snel en een schuiver liep gelukkig goed af en leverde alleen een vuile broekspijp op. Tijdens een stevige klim haalde ik wandelaar na wandelaar in en bij de controlepost met thee was ook het groepje met Wim ingehaald. Na de thee even de achterstand weer goed gemaakt. Nu begon het te regenen, eigenlijk is gieten een beter woord, want het werd echt menens. Al snel was er niets meer droog. De rust ditmaal in de kantine van een schietbaan van het Engelse Leger (of

was het Wales), bereikte ik als eerste van de 40 kilometer, terwijl er maar twee mensen van de 25 kilometer net voor me waren gearriveerd. Hier wilde ik op onze groep blijven wachten, maar na anderhalf uur kreeg ik het toch wel erg koud, zodat ik toch maar weer op pad ben gegaan. Nu moesten we drie en een halve mijl over een asfaltweg en de regen bleef naar beneden komen. Dan volgt een mooi maar drassig pad door weilanden. Het laatste stuk naar de finish ging over een rustige asfaltweg, maar ik had geen zin meer om bramen langs de weg te plukken zo nat was ik.

Na de afmelding lekker even in bad en een dutje doen. Om halfzeven even een meeting met onze groep om daarna in de pub te gaan genieten van de streekgerechten. 's Avonds om halfnegen naar het hotel waar de medailleuitreiking en het 'blarenbal' was. De ruimte hier was zo klein dat zelfs een intieme schuifel niet mogelijk was. We ontvingen als groep 'JAGOTRAVEL' de prijs voor de grootse

buitenlandse deelname. Na de ontvangst van onze mooie medailles en dankwoord van onze groep aan de organisatie ben ik richting bed gegaan. Ik had een goede kou opgelopen en wilde uitgerust de volgende dag aan de thuisreis beginnen. Om vijf uur koffie gezet en om tien over halfzeven reden we weer naar Dover. De reis verliep voorspoedig, ondanks de stevige wind waren we er vroeg. We hoorden dat de hovercraft naar Cherbourg geannuleerd was en wij een vertraging hadden van een half uur. We kozen het zeesop. Wat was deze reis anders dan de heenreis: geen rijen bij de bar en het restaurant, wat bleke gezichten om ons heen. De regen striemt over het dek en tegen de ramen en de golven zijn hoog. Regelmatig mensen die zich snel richting toiletten bewogen. Naar buiten kijkend zagen we al na een uurtje de kust, hoe kan dat nou? Het blijkt dat we overgestoken zijn naar Duinkerken en onder de Franse en Belgische kust naar Oostende varen. We zijn allen blij dat we er zijn en de

bootreis erop zit. We hadden afgesproken om voor Antwerpen nog even gezamenlijk koffie te drinken. Dat ging fout door het slechte weer en een tussenstop vanwege een erge hoestbui van mij, waarop Conny het stuur overnam. We kwamen op de afgesproken plaats aan, maar Paula dacht dat we voor hen zaten en was na een korte tijd doorgereden. Wij hebben nog een maaltijd gebruikt waarna we koers zetten naar Weert. Hier konden we iedereen om negen uur bij het station afzetten. Voor ons nog even een rit naar Roermond heen en terug voor het wegbrengen van het busje en Wales zat er op. Volgende jaar staat hij weer op mijn programma, een schitterende wandeltocht door een indrukwekkend gebied, kleinschalig, maar daardoor juist gemakkelijke contacten.

Zet deze tocht volgend jaar eens op je kalender, je zult er geen spijt van hebben. Wil je eerst wat meer informatie dan kun je altijd bij mij terecht

Dit is een mededeling van een van onze sponsors

VRIJDAG 13 OKTOBER WEER HET POPULAIRE WANDELEVENEMENT 'DE NACHT VAN WEERT'

Het wordt alweer de elfde keer dat de Weerter VVV de 'Nacht van Weert' organiseert.

Dit wandelevenement wordt steeds populairder. Niet alleen de sportievelingen uit de regio Weert doen mee, ook wandelaars uit Zuid Limburg, het naburige Brabant en zelfs België doen jaarlijks mee.

Zowel de sportieve als de recreatieve wandelaars komen vrijdag 13 oktober aan hun trekken. Men heeft namelijk de keuze uit routes van 10, 15, 20 en 30 km.

Centrale start- en finishlocatie is dit jaar het clublokaal van de handboogvereniging de Batavieren aan de Fuitstraat nummer 6 (sportcomplex Graswinkel) in Weert.

Zoals men van de VVV gewend is, lopen de routes ook dit jaar weer voornamelijk door een bosrijke en landelijke omgeving. Bij de start ontvangt iedere deelnemer een routebeschrijving, maar de routes zijn ook bewegwijzerd met gele pijlen.

De deelnemers aan de 30 km kunnen starten tussen 19.00-19.30 uur; wandelaars voor de 20 km kunnen tussen 19.30-20.00 uur starten; voor de 15 km tussen

WANDEL MEE MET DE NACHT VAN WEERT

VRIJDAG 13 OKTOBER

**KEUZE UIT ROUTES VAN 10 – 15 – 20 – 30 KM DOOR DE
WEERTER NATUUR**

CENTRALE START EN FINISHLLOCATIE:

**Clublokaal van handboogvereniging de Batavieren, Fuitstraat
6 (sportcomplex Graswinkel) Weert**

STARTTIJDEN:

30 km: 19.00-19.30 uur

20 km: 19.30-20.00 uur

15 km: 20.00-20.30 uur

10 km: 20.30-22.00 uur

DEELNAME:

**FL. 5,50 PER PERSOON INCLUSIEF APPEL, SOEP EN
MEDAILLE**

20.00-20.30 uur en voor de 10 km tussen 20.30-22.00 uur.

Het startbureau is voor inschrijvingen al vanaf 18.00 uur geopend.

Gezien de enorme drukte van voorgaande jaren wordt geadviseerd vooraf bij de VVV in te schrijven, dit voorkomt lange wachttijden bij het startbureau. Voorinschrijving bij de VVV kan tot en met woensdag 11 oktober. U betaalt dan f 5,00 per persoon. Wacht u tot de dag zelf, dan betaalt u bij het startbureau f 5,50 per persoon. Bij het inschrijfgeld is een appel, een kop soep en een medaille inbegrepen.

Kinderen t/m 12 jaar en groepen vanaf 20 personen betalen slechts f 3,00 bij voorinschrijving en f 3,50 op de dag zelf.

Alle deelnemers moeten zich voor zaterdag 14 oktober 01.30 uur hebben afgemeld bij het finishbureau. Ook deelnemers die om welke reden dan ook de tocht moeten staken worden verzocht dit bij het finishbureau te melden.

Onderweg zijn er diverse controleposten ingericht. Hier kan men onder het genot van een verfrissing even uitrusten.

Tijdens de route wordt u namens de VVV ook een kop lekkere soep aangeboden. Van fruitbedrijf van den Boogaard krijgen de deelnemers ook nog een lekkere frisse appel aangeboden.

Deelname aan 'de Nacht van Weert' staat open voor elke leeftijd met uitzondering van de 30 km, daarvoor moet men minimaal 16 jaar zijn.

Het is verplicht een zaklamp mee te nemen tijdens de wandeling! U dient hiervoor zelf te zorgen! Ook het dragen van een reflecterende band is verplicht, maar deze kunt u tegen betaling van een borgsom van f 5,00 huren bij het startbureau.

Het is van het allergrootste belang dat u zich aan deze verplichting houdt. Verder is het dragen van gemakkelijke kleding en schoeisel aan te bevelen. Denkt u ook aan eventuele regenkleding of een warme trui.

Recreatief wandelprogramma

Zondag 8 oktober Oirschot: Herfstkleurentocht wv Best Vanaf 9 uur 30-2-10 km Cafe-zaal 'T Vrijthof, Molenstraat 6 ☎ 0499-373346	Zondag 8 oktober Zevenbergen: 9 ^e Najaarstocht Vanaf 9 uur 25-15-10 km De Knip, Galgenweg 62 ☎ 0168-326402	Zondag 15 oktober Breda: Breda-Bergen op Zoom Om 7.00 uur 55 km Cafe L 'Amusette, Haagweg 80 ☎ 0164-614084
Zondag 15 oktober Schijf: Schijf-Bergen op Zoom Om 11.30 uur 25 km Cafe Martens, St. Anthoniusstraat 32 ☎ 0164-614084	Zondag 15 oktober Breda-Mastbos: W-Brabantse Loopdag Vanaf 9.30 uur 25-15 km, 10-5 km Kantine Av Sprint, Burg. De Manlaan ☎ 076-5657357	Zondag 15 oktober Wanroy: Bos en Peelwandeling Vanaf 8 uur 25-15-10-5 km Recr. De Bergen Zoetendaal 10 ☎ 0485-453891 (geen honden toegest.)
Zaterdag 21 oktober Den Bosch: Bossche Rakkerstocht Vanaf 10 uur 20-15-10-5 km Buurthuis De Hoop, vanHeumstr 2 ☎ 073-6147024	Zaterdag 21 oktober Delft: WS 78 Om 9 uur 40 km Sportpark Tandhof, H.v. Riessenlaan 2 ☎ 023-5360310	Zondag 22 oktober Merselo: de Natuurvrienden Vanaf 8 uur 30-20-10-5 km Cafe Den Tommes, Grootdorp 40 ☎ 0478-586556
Zaandag 22 oktober Weert: Rogstekerstocht av Weert Vanaf 8 uur 42 km, 25-15-7 km Cafe-zaal Dennenoord, Voorhoeveweg 2 ☎ 0495-535280	Zondag 22 oktober Beers: Irenewandeltocht Vanaf 8 uur 25-15-10-5 km Kloosterhof, Grotestraat 14 ☎ 0485-322255	Zaterdag 28 oktober Beekbergen: Bondswandeltocht Vanaf 8.30 uur 40-30-20 km VO Het Lierderholt, Spoekweg 49 ☎ 055-5411523
Zaterdag 28 oktober Wassenaar: Herfstwandeloct Vanaf 8 uur 40-25-15-10-5 km CC Warenar, Kerkstraat 75 ☎ 070-5116124	Zondag 29 oktober Bergeijk-Weebosch: Herfsttocht Vanaf 7 uur 20-15-10-7 km Buurthuis 't Sant, Witrijtseweg 9 ☎ 0497-541540	Zondag 29 oktober Boxtel: Najaarstocht Vanaf 9 uur 30-20-12-7 km Jacob Roelandlyceum, Grote Beemd ☎ 0411-676558
Zondag 29 oktober Hulst: Reynaertmars Vanaf 8 uur 40-25-15-8 km Kantine HAV, W.Alexanderstr 6 ☎ 0114-316009	Van 4 op 5 november Gemert: Nachttocht ZUTH Om 22.00 uur 25-15-10 km Clubhuis Zuth, Churchilllaan 12 ☎ 0492-364579	Zondag 5 november Deurne: St. Willibrordustocht Vanaf 7.30 uur 42-30 km, 20-15-10-5 Hofke van Marijke, Rembr.v.Rhijnstr ☎ 0493-316376
Zondag 5 november Rijen: wintertoct Vanaf 11 uur 20-15-10-5 km Boerke Jacobs, Hoofdstraat 72 ☎ 0161-220885	Zondag 5 november Waalwijk: winterserie Vanaf 9 uur 25-20-15-10-5 k Buurthuis De Wierd, St. Crispijnstraat ☎ 0416-335140	Zondag 5 november Zevenbergen: 1 ^e winterserietocht Vanaf 9 uur 25-15-10 km De Knip, Galgenweg 62 ☎ 0168-326402

34^e WINTERSERIE OLAT
ZONDAG 19 NOVEMBER VALKENSWAARD
Zaal 'DE HARMONIE', Fr. Van Beststraat 17
Vanaf 8.30 uur 40-30 km, vanaf 9.30 tot 13.00 uur 20-15-10 km